

Bubuļu Kambara

GADA

Nostalguma speciālzlaidums

Redaktores sleja

Beigām vienmēr ir lemts pienākt.

Arī mācību gada beigām, kuras katrs skolēns gaida ar īpašu nepacietības sajūtu sirdī. Tās ir vienas no vislabākajām, vissaldākajām beigām, kad pienāk gals profesoru un skolabiedru tirānijai, mājas darbu kalniem, prefektu aizrādījumiem par skriešanu gaitēnos un aizliegumiem nakts laikā iet medīt karsto šokolādi virtuvē.

Dažiem tās ir atvadas no skolas sienām uz visiem laikiem. Šogad šķiramies gan no profesoriem, gan no iemīļotiem skolēniem, bet neļausim skumjām aizēnot šo vispārējo prieka mirkli, jo ir laiks jauniem piedzīvojumiem vasaras

saulē, rotaļājoties ar draugiem, māsām un brāļiem, palīdzot vecākiem dārza darbos, apciemojot eksotiskas valstis vai varbūt tikai vecmāmiņas.

Un lai gan tās ir beigas, kuras ar nepacietību gaidām, pakavēsimies vēl reizi šī mācību gada atmiņās, jo tādu tiešām ir daudz. Esam paspējuši gan savārtīt baigās ziepes, gan izdarīt kādu varoņdarbu, pelnīt izcilas atzīmes un garlaicīgas pēcstundas, saņemt skūpstus un sitienus.

Tad, pārkāpjot pāri skolas sliekšnim, kopīgi un ar smaidu uz lūpām ļausim atnākt šī mācību gada beigām, dodot vietu jaunam sākumam.

*Priecīgu vasaru vēlot,
„Bubuļu Kambara” redaktore
Beilija Mortjē*

Torņu ziņojumi

Grifidors

Jauno mācību gadu grifidori sāka ne tikai ar jauno pirmziemnieku, bet arī ar jaunā torņa vecākā iepazīšanu, kurš jau no sākta gala atzinās, ka nav cūkkārpīetis un neko daudz par Cūkkārpju nezina, tāpēc ar problēmām un jebkurām likstām lika griezties pie grifidoru prefektiem. Jaunākos un vecākos grifidorus gan aizrāva, gan biedēja doma par citu skolu un tās dzelzaino kārtību, lai gan par profesora Moro stingrību, audzināšanas un soda metodēm viņiem nebija ne silts, ne auksts. To pierādīja bariņš pirmziemnieku, kas tajā pašā vakarā sāka kalt plānus par klaiņošanu pa skolu nakts laikā, kas ir diezgan liels pārkāpums. Eh, grifidori paliek grifidori.

Lai gan grifidori ir karstasinīgi un pārgalvīgi, taču koptelpā daudz problēmu nerada. Atšķirībā no citiem torņiem, ballītes, ja arī notiek, tad ir tik klusas, ka tās neviens tā īsti nemaz nepamana. Ar personīgo rēķinu kārtošanu gan ir nedaudz sarežģītāk, jo gadās neērtas situācijas ar kaušanos un lāstu pielietošanu, taču šādām darbībām nav ilgs mūžs, īpaši tāpēc, ka ik pa laikam uzpeld kāds aurors, torņa vecākais vai prefekts.

Lai cik dīvaini tas neliktos, bet lielākās romantiskās aktivitātes ir novērojamas tieši starp pirmziemniekiem. Vai nu vecākie grifidori labprātāk „draudzējas” ar citiem torņu pārstāvjiem, vai nu viņi savstarpējās attiecības izbauda slepenās, cieši noslēgtās telpās. Lai gan jāatzīstas, ka izņēmums ir abi prefekti Alija un Demiens, kuri ik pa laikam mēdz paviesoties viens otra gultās, neļaujot gulēt saviem torņabiedriem, bet vienalga apgalvojot, ka tā ir platoniska mīlestība.

Pat ņemot vērā, ka tornī mīt ekstrēmiste Aludra de Mairāna un Karls Ross, kurš pēc definīcijas nevar paspert divus soļus, lai nenotiktu kaut kāda nelaime, šis gads grifidoru telpās bijis gandrīz mierīgs. Par grifidoru ārpuskoptelpas aktivitātēm to varbūt nevar teikt, bet pēc smagas nedarbu dienas parasti ir patīkami apsēties uz dīvāna starp draugiem un vienkārši nedarīt neko, bet gada beigās saņemt kausu, ar ko grifidorus arī sirsnīgi apsveicam.

Slīdenis

Jau gada sākumā slīdeņi pamanījās izcelties. Tā vietā, lai mierīgi sēdētu koptelpā, baumotu un iedzertu pa sulas glāzei, viņi, sekojot Gustava Sairema vadībai, gatavoja diezgan slīdenisku joku, kas profesoriem acīmredzot nemaz tik smieklīgs nelikās. Sods dažiem varētu likties absurds – galvenā vaininieka iekļaušana SKK.

Nākošais slīdeņu nedarbs, kas izpelnījās niknu rūkšanu no toreizējā vecākā Barnabija Nimblvita, maksāja slīdeņiem 40 punktus.

Ziemassvētki bija jauki un silti, lai gan nedaudz tukši, bet lielākais ziemas pārsteigums bija ļoti jaunās un ļoti krāsainās profesores Maspēdiņas kļūšana par torņa vecāko. Skolēnu nedarbi viņai galvassāpes neradīja (ja, protams, neskaita Adrianu Toru), lielāka uzmanība tika pievērsta patīkamai izklaidei. Mado tiešām pacentās, lai būtu labos draugos ar slīdeņiem.

Kad Mado jau bija iejutusies savā amatā, torni ar savu klātbūtni pagodināja Kolins Ross, kurš ar visiem nebūt nemetās draudzēties un diezgan lielu prieku par būšanu Cūkkārpā nemaz neizrādīja. Ja, protams, neskaita sirsnīgo draudzēšanos ar Žilī Mondino.

Gada laikā nepārspējamie slīdeņi ir bijuši iznesīgi un spoži visā, ko ņemās darīt gan koptelpas sienās, gan cīņā ar pūķiem zem gultas, gan zaudējot punktus, gan tos nopelnot klasēs. Visā visumā šis ir bijis jautrs gads.

Elšpūtis

Mazajiem dzeltenajiem šis mācību gads iesācies visai... interesanti. Ceļš uz Cūkkārpu bija visai mierīgs, ja atskaita lāča uzbrukumu karietēm un Krākena vēlmi pabiedēt pirmziemniekus.

Šķirmice ar skaļi nobrēktu „Elšpūtis” gan neskopojās, un āpšu namam bija jauns bērnu pieplūdums, un Elšpūša pirmziemnieki gada laikā dabūja sevi izrādīt, pierādīt un visvisādi parādīt savu mazo galvu eksistenci mūsu lielajā, mīļajā Cūkkārpā.

Par piemēru ņemsim Jūniju Arlianu, gaišu cirtu un pelēku acu īpašnieci. Šī mazā meitene šogad ne vienam vien izrādījusi pieķeršanos, līdzjūtību, mīlestību. Viņa visur un vienmēr cenšas palīdzēt un likt pasmaidīt kādam noskumušam. Viena no spilgtākajām elšpūšu dvēselēm, neizsakāmi draudzīga un apņēmīga. Tādus pirmziemniekus kā viņa elšpūšu tornis gaidīs arī nākamajā mācību gadā!

Arī gaišmatainā Pasifeja Beitsa izcēlusies starp pārējiem ar atklātu runātīgumu, acīgumu, spožiem smaidiem, interesantu viedokli par lietām, būtnēm un pasauli. Kā arī daudz naivuma, kleitu un puķu mājaja viņas mantu lādē, lai par meitenes esamību izsludinātu mācību gada pēdējā „Bubuļu Kambara” numurā un atvēlētu viņai šo skaisto, nedaudz naivo un pateicības pilno rindkopu par to vien, ka viņa ir izvēlējusies saukt Cūkkārpu par savām otrajām mājām, cītīgi apmeklēt stundas un nemitīgi veido draudzīgas attiecības ar skolas biedriem, rādot patiesu elšpūša paraugu.

Atils Stārs (tāpat kā Beitsa) arī vienu brīdi vēlējās izcelties ar kleitām, taču, lai spēlētu bumbu, atteicās no saviem sapņiem. Kā arī puisis skaļi paziņojis, ka viņam tāpat tās nepiestāvētu. Bet arī bez kleitām Atils ir bijis visai manāms un nokļuvis manā radarā. Nemitīgi čubinās ar visvisādām Lilijām, tās mierina un saka jaukus vārdus, lai meitenes atplauktu kā tulpes maija pirmajā dekādē. Ko gan Cūkkārpas ziediņi darītu bez šādiem indivīdiem? Laikam jau tā arī nekad neatplauktu un nepavērstu savu ziedu kausu pret debesīm, sauli. Daudzām skaistulēm būtu viņam jāpateicas, ja vien tas jau nav paveikts.

Eliasam Kreinam arī ir tendence teikt jaukus vārdus meitenēm, būt visai izpalīdzīgam, iekulties gan nepatīkšanās, gan sapņu vates valstībā. Puika kā jau puika – gaužām naivs, spēlējas ar sarkanām mašīnām, zīmē ar krītiņiem mājas darbus, spārda bumbu, izsaka komplimentus skuķiem un valdzina ar savām zilajām acīm.

Sofija Fēniksa, tumši rudiem matiem plīvojot vien, skraida pa skolas gaitiņiem, izpētot Cūkkārpas

telpas un senatnīgo interjeru. Ar tumši brūnām acīm raugās burvju pasaulē, par kuru vēl daudz nezina, bet cenšas iepazīt. Aktīvi tekalē uz stundām un spēlē kalambolu (pēdējā sezonas spēlē tikusi arī pamatsastāvā par dzinēju). Visā visumā jauks bērns ar naiviem, bet iespējamiem sapņiem, un, kā tika noskaidrots profesora Ado kabinetā, mīlestību pret taureņiem.

Džeralds Dzamsters arī bijis diezgan manāms jauniņais un savā pirmajā ziemā parādījis, ka ir gan uzticams draugs, izpalīdzīgs torņa biedrs, veikls kalambolists, gudrs un zinātkārs audzēknis, cilvēks ar savu viedokli, jauks puisis, sava torņa patriots un, vienu vārdu sakot, elšpūtis no sirds.

Lara Džounsa –

„Par laimi, nelaimi es zinu,

Un tāpēc torni tavu minu.

Par labu raganu tu augsi,

Ja Elšpūti par mājām sauksi!”

Šķirmice nebūt nav kļūdījusies un Laru iešķirojusi pareizajā tornī. Ļoti draudzīga, lai arī nedaudz kautrīga meitene, kura šī mācību gada laikā ieguvusi ne vienu vien sev par draugu. Izpalīdzīga, gudra, atklāta un nedaudz ziņkārīga. Pēc pāris gadiem no šī skuķa izaugs laba skolniece, iespējams, elšpūšu prefekte, kas mācīs torņa biedriem būt tik pat izpalīdzīgiem un draudzīgiem kā pati. Tādus elšpūšus kā Lara vajag vairāk! Vienkārši, draudzīgi un pilni ar elšpūša cienīgu dvēseli un smaidu.

Bet jauni ir šogad nākuši arī citi, ne tikai mazie ķipari.

Elšpūšu virsotne un tai pat laikā balsts, slavenu cepumu receptes glabātāja un mikstūru pārzinātāja Mika Andresone ir atstājusi savas elšpūšu saules. Tā vietā āpšukus sākusi audzināt pārvērtību profesore Flēra Goldinga, kas gan vēlāk atteikusies no šī amata, lai pretendētu un arī iegūtu direktores vietu Cūkkārpā.

Nu elšpūšus par saviem audzināmajiem ir tas gods saukt Florensam Šepardam, kas gan mēģināja konkurēt ar Goldingu par direktora amatu, bet cieta neveiksmi, tomēr, protams, arī šis pakāpiens ir tīkamāks, nekā vēl aizvien būt par skolas uzraugu un vakara apgaitās paciest Marjē par daudz nekaunīgo un rejošo Rikiju.

Pagaidām liekas, ka Šepards paliks elšpūšu torņa pārzinis un savāks kopā to dzeltenmelno masu, lai bērni nedara par daudz blēņas, par daudz neballējas un izkūņojas rītos no gultām, lai kārtīgi apmeklētu visas stundas, nevis vienu daļu nogulētu, bet otru - nokavētu dažnedažādu citu iemeslu dēļ.

Protams, nedrīkst aizmirst mūsu jau zināmo, mīļoto, loloto un lielīto Elšpūša torņa sauli. Eleonora Ridlija (īsāk - Leo) arī šogad turpināja iekarot puišu sirdis, sajaukt prātus, būt par vienu no lielākajiem sava torņa patriotiem. Esot tik maza, godam vadīja Elšpūšu Kalambola Komandas treniņus un ieviesa cīņas sparū ar savu aizkustinošo un nepārspējamo runu katrā spēlētājā, izejot kalambola laukumā, kuru gan nācās pamest ar pliku zaudējumu. Varbūt Enijai tomēr nevajadzēja aiziet un uzvelt tik lielu pienākumu kā būšanu par kapteini uz mazās rudmates pleciem? Bet tagad vairs jau nevar iedomāties EKK bez Leo priekšgalā! Varbūt tik vien kā vajag vēl par kripatu vairāk pacensties vai atrast savādāku pieeju un labāku taktiku? Kas zina.

Gada beigas. Laiks, kad elši aktīvi gulšņā pie ezera, zālītē piknikojot, dodas braucienos ar laivu, skraida savā nodabā, priecājas par saules stariem un ar vēl lielāku atspērienu no realitātes nododas nedarbiem, lec iekšā saldajā, vilinošajā vasaras esencē, bauda to ar pilnu atdevi, un tieši šajā mācību gada beigu periodā locekļi un dzīvotspars tikai pieņemas spēkā un nebūt neaprimst.

Noslēguma mielas elšpūši bija pārliecināti, ka ieguvuši skolas kausu, jo šajā mācību gadā bijuši visaktīvākie punktu pelnītāji, un Lielās Zāles dzeltenmelnie rotājumi simtprocentīgi liecināja par elšpūšu uzvaru.

Taču laimes un sajūsmas izsaučieni, priekā dzirkstošās acis bija tik vien kā cerības, kuras salauza direktore Flēra Goldinga, piešķirot par kalambolu gūstamos punktus un paziņojot jaunu uzvarētāju – Grifidora torni. Kurš gan varēja ko tādu paredzēt?

Tomēr zaudējums vēl vairāk āpšus saliedē kopā. Elšpūši vienkārši māk priecāties par labajām lietām, nevis sēdēt stūrī un gruzīties vienīgi par neveiksmēm. Arī šis gads nebūt nav izņēmums, un elši cer nākamgad gan visiem parādīt, kas tad āpsītim slēpjas vēderā!

Kraukļanags

Kraukļanagiem gads sākās ar mazu saldo pārsteigumu, gultā glīti noliktu, ko bija pagādājusi jaunā kraukļanagu vecākā - uzraudze Marjē.

Pirmajā septembrī kraukļanagu torņa jaunais spoks sinjors Rinaldo iepazīnās ar sinjoritu Afrodīniju, kura nesen bija ieradusies Cūkkārpā, un spoks laipni parādīja kraukļanagu koptelpas. Beigu beigās, kā jau visi zina, viņi abi laimīgi apprecējās.

Pirmā septembra vakarā ne tikai uzplauka divu spoku mīlestība, bet arī notika maza kraukļanagu pasēdēšana pie tējas tases, ko izveidoja otrziemniece Elizabete Vilcāne. Mīksti spilveni, silta tēja un patīkamas sarunas - kurš gan atteiktos no šāda sasveicināšanās pasākuma?

Pēc sinjora Rinaldo un sinjoritas Afrodīnijas kāzām Bendžamins Vaits nolēma izveidot atkāzu pasākumu jaunlaulātajam pārim. Spilgtas krāsas un balonu daudzums uz grīdas netika žēlots.

Septembris mazajiem kraukļanagiem sākās ar kāda sestdienas rīta pārsteigumu. Viņi nevarēja tikt iekšā, jo portreta dāma bija iedzērusi un aizgājusi, atstājot zīmīti ar mīklu, kuru atrisinot viņi iegūtu paroli, ar ko beidzot tiku iekšā.

Adventes nedēļu laikā notika kopīga torņa vecākās Marjē un kraukļanadzēnu koptelpas izdekorēšana ar visdažādākajiem dekoriem, kādus vien mazie un lielie spēja atrast un izveidot paši. Svētku noskaņa un draudzīgums nepamet šo torni.

Otrā semestra sākumā Elizabetes Mētras un jauniņā Kurta Foltēna mazā dēka beidzās ar ģībšanu un Džeja Smillera parādīšanos, lai pārtrauktu šo nekaunību, jo, kā izrādās, Elizabete nebija pie pilnas saprašanas. Prefekte Felita Adegrede pamodināja Elizabeti, kad bija ieradusies, lai novērstu nekārtības.

Četrpadsmitā februāra rīts kraukļanagiem koptelpā izvērtās par īstu piedzīvojumu. Koptelpas griesti bija pilni ar lidojošām sirsniņām. Izrādījās - mazajam amoriņam saplīsa somiņa, un viss izkrita laukā. Par laimi, situāciju glābt ieradās Metjū Bekers, kurš ieteica dažas burvestības, bet beigu beigās vien vajadzēja ņemt amora loku un šaut sirsniņas nost. Šim pāritim vēl pievienojās Lulū Njika un Tomass Silvers. Viss beidzās laimīgi, un griesti tika atbrīvoti no mazajām sirsniņām

Intervija ar Misiju de Fantomu

„Bubuļu Kamaris” izmantoja pēdējo iespēju pačalot ar septītā gada skolnieci **Misiju de Fantomu** no Kraukļanagiem. Atvadoties no skolas, violeto matu īpašnice mums labprāt pastāstīja par savu dzīvi Cūkkārpā un nākotnes plāniem.

BK: Vai atceries savu pirmo braucienu uz skolu?
Misija: Ļoti miglaini. Liekas, ka mēs kupejā bijām četri. Viens zēns toreiz no uztraukuma apvēmās. Tas arī viss, ko atceros.

BK: Izklausās ļoti... smalki. Un kā ar šķirošanu? Vai iešķirošana Kraukļanagā tev bija pārsteigums? Vai arī tā bija vieta, kur vēlējies nonākt?

M: Aha, paldies... Nešaubos, ka tev šī aina liekas uzjautrinoša... Nē.

Kraukļanags nebija tornis, kur vēlējos nokļūt. Patiesībā, man īsti nebija ideju, kur varētu būt mana īstā vieta. Bet laikam jau Šķirmice izdarīja pareizo izvēli.

BK: Tātad sekojošie gadi ir bijuši ļoti klasiski, proti, Kraukļanaga tornis tev ir bijis kā mājas, bet kraukļanagi – kā ģimene?

M: Ne visi... Tikai ar pāris cilvēkiem es jutos kā ģimenē.

BK: Vai Nīke Makkalova ir pieskaitāma pie šiem cilvēkiem?

M: Jā.

BK: Draudzenes esat jau sen. Kā jūs iepazīnāties?

M: Es jau gaidīju, kad šo jautājumu uzdosī. Liekas, ka tas notika ziemā. Otrajā semestra pusē. Viņa ar savu māsu toreiz pikojās un šķiet, ka es nolēmu pievienoties.

BK: Un kopš tā laika esat nešķiramas draudzenes vai arī gadu laikā ir gadījušies kādi strīdi?

M: Kopš tā laika īsti nē. Draudzība veidojās pakāpeniski. Strīdi ir bijuši vairāki. Atceros, ka smagākais bija pirms pāris gadiem, kad nerunājām gandrīz pusgadu.

BK: Ak vai, tas nu gan izklausās nepatīkami. Bet man prieks, ka esat tikušas tam pāri. Strīda iemesls laikam bija ļoti nopietns, jo nevaru iedomāties kraukļanagus strīdamies par sīkumiem. Kuru bibliotēkas grāmatu toreiz nesadalījāt?

M: Tas lai paliek starp mani un Nīki.

BK: Runājot par Nīki, viņa tagad ir precēta sievietē. Vai tu atbalstīji viņas lēmumu iziet pie vīra?

M: Tas bija Nīkes lēmums, ne manējais. Turklāt katrs iziet pie vīra, kad vēlas.

BK: Jā, turklāt ar sava torņa vecāko. Vai nav burvīgi?

Lai nu kā, bet Cūkkārpa ir Cūkkārpa. Bez draugiem noteikti iemantoji arī dažus ienaidniekus, vai ne?

M: Bez ienaidniekiem nav jautri. Pasaki vēl, ka tev bez manis dzīve būtu jautrāka.

BK: *smieklī* Es tiešām neredzu, kāds man ar to visu sakars.

Tātad tā tev ir sava veida izklaide – naidoties ar cilvēkiem?

M: Nē, viņi paši izdomā, ka es esmu lielisks izklaides objekts. Pasaki vēl, ka tā nav.

BK: Es tiešām nemāku teikt. Neviens no profesoriem vēl nav iemācījis man ielūkoties citu domās.

Runājot par profesoriem, vai septiņu gadu laikā tev ir bijis pasniedzējs, kurš šķitis labāks par visiem pārējiem?

M: Tāda nav. Viņi visi ir bijuši mazliet ķerti.

BK: Tātad tev septiņu gadu laikā nav bijis mīļākā pasniedzēja? Tas nūdien ir ļoti skumji. Tu laikam stundas nevari ciest.

M: A tu nekad neesi brīnījusies, kāpēc es tik bieži bastoju? Nē, nu nav jau tā, ka nevaru ciest. Drīzāk man ir slinkums viņas apmeklēt.

BK: Grūti uzkāpt pa kāpnēm un atvērt durvis? Gadās, bet tik sportiskai meitenei kā tev... Ko tad tu dari, kad basto stundas?

M: Un ko tu dari?

BK: *smieklī* Tev nepatīk stundas, bet toties tu spēlē kalambolu. Jau ilgi?

M: Pietiekami. Stabili komandā esmu trešo sezonu.

BK: Kādā postenī tu spēlē?

M: Dzinējos. Lai gan vienmēr ir bijusi vēlme uzspēlēt arī kā triecējai.

BK: Jo tā var nodarīt vairāk postījumu? Runājot par postījumiem, tu pati it kā skaities profesore. Vai šo amatu grasies saglabāt un palikt skolā?

M: Nē, jo tā ir iespēja paglābt savējo pakaļas no citu postījumiem.

Nedomāju palikt skolā. Šobrīd ir divas idejas. Doties uz Kanādu. Tur esot ar kalambola novirzi institūts, kas domāts burvjiem un raganām, kas pabeiguši arodskolas izglītību. Vēl variants ir doties spēlēt profesionālajā līgā.

BK: Mums visiem tevis ļoti pietrūks. Tevi tiešām ņemtu profesionālajā līgā? Esi saņēmusi arī kādu piedāvājumu vai arī tas ir tikai tāds pelēks sapnis?

M: Ak tas ir tik mīļi no tavas puses. Un kāpēc neņemtu? Kalambolu spēlēt es māku labi. Pamati jau ir ielikti, tagad tik atliek virzīties uz augšu. Pelēks sapnis? Nē, drīzāk pašreizējais mērķis.

BK: Un ne reizi nepaliek bail no visiem tiem lielajiem muskuļu kalniem pretējā komandā? Laikam nekad neesi dabūjusi pamatīgu traumu, spēlējot kalambolu?

M: No muskuļu kalniem nav ko baidīties. Parasti tie, kuriem lieli muskuļi, nav diez ko gudri. Tieši tādēļ ir domāti triecēji, lai no šādām traumām pasargātu. Bet, protams, ka ir gadījies dabūt. Atceros, ka pirmajā sezonā treniņa laikā āmurgalva pamanījās tikt man klāt un trāpīja spēcīgi pa vēderu. Sāpēja ilgi.

BK: Es, protams, saprotu, ka Cūkkārpā medmāsu vietā algo sadistus, bet tev taču noteikti palīdzēja?

M: Palīdzēja, taču šad tad arī jāiztiek bez medmāsām.

BK: Kādā ziņā?

M: Tādā, ka ne vienmēr pie katras mazākās traumas jāskrien uz slimnīcas spārnu.

BK: Pie kā tad tu labprāt skrien šādos gadījumos?

M: Kurš saka, ka es kaut kur skrienu?

BK: Sportistiem allaž ir tāds paradums. Vai lidošanas stundās, kuras tu pasniedz, skolēniem ir gadījies sevi vai apkārtējos satraumēt?

M: Nē, jo āmurgalvas vienmēr ir bijušas noburtas, lai nebūtu pārāk agresīvas.

BK: Tava iztēle noteikti tev nav liela dāvana, ja jau uzskati, ka mazi bērni nav spējīgi sevi satraumēt vienkārši pasperot soli uz priekšu, par lidošanu uz slotām nemaz nerunājot.

Un tomēr, vai tu zinātu, kas ir jādara traumas gadījumā?

Ja neskaita, protams, krišanu panikā.

M: Ak, tu par lidošanu... Protams, ka daži ir nokrituši no slotām, bet tā ir gadījies visiem. Un jā... Bez krišanas panikā vienmēr ir rezerves plāns.

BK: Un tas būtu?

M: Slimnīcas spārns.

BK: Vai bieži ir nācies izmantot tā laipnos pakalpojumus dažu krišanas dēļ?

M: Nē, jo savainošanās nav bijusi pārāk nopietna. Jā, zinu, taviem lasītājiem gan jau šito garlaicīgi lasīt.

BK: Ja tu pieminētu kāda vārdu un īsu stāstu, kā viņš vai viņa tika pie dažiem zilumiem, gan jau mūsu lasītāji novērtētu tavas pūles.

M: Nešaubos, ka tavi darbinieki izdomās ko labāku par maniem garlaicīgajiem stāstiem.

BK: Mēs laikam novirzāmies no temata. Vai būs kaut kas, kā tev pietrūks, kad pametīsi skolu?

M: Jā... Pati pils, tās apkārtnē, daudzi šeit atstātie draugi. Un, protams, ka tu.

BK: Nemaz nezināju, ka tev ir tik daudz draugu. Vai viņi ir no kraukļanagiem... vai varbūt slīdeņiem?

M: Protams, ka draugi man ir arī bez Nīkes. Es gan neesmu tik iemīļota persona kā tu... taču sūdzēties nevaru.

BK: Jā, tagad atceros – tu biji lielos draugos ar Demienu. Vai viņš tevi ir iemīļojis tikpat ļoti kā tu viņu?

M: Jā... Mēs esam tuvi draugi. Vasarā dzīvojam pavisam netālu viens no otra, abu tēvoči ir ļoti labi pazīstami viens ar otru.

BK: Cik patīkami, ka esi atradusi mājas pie tik varena lauvas krūtīm. Vai domā, ka jūsu sakars izjuks, kad aizbrauksi, vai arī attiecības plāno uzturēt arī turpmāk?

M: Nē, sakarus uzturēšu.

BK: Taču attiecības no tāluma ir tik neparocīgas. Vai nebaidies, ka viņš tevi krāps?

M: Nē, nedomāju. Draudzību taču var dalīt arī ar citiem.

BK: Ja tev ir tik liberāli uzskati, tad nedomāju, ka šajā ziņā varu kaut ko iebilst. Šī galu galā ir Cūkkārpa.

M: Protams... Cūkkārpā viss ir iespējams.

BK: Paldies, Misij, par tavu laiku. Veiksmi eksāmenos!

Intervija ar Melindu Melno

„Bubuļu Kambaris” nolēma intervēt Melindu Melno no septītā kursa kraukļanagiem. Viņa pabeidz Cūkkārpu, un mēs vēlējāmieš mazliet uzzināt vairāk par viņu un viņas braucienu uz Durmštrangu. Tad nu lūk, kas sanāca.

Viktorija Nefereta: Labdien. Vai sāksim?

Melinda Melnā: *Pamāj ar galvu* Šauj vaļā.

Viktorija N.: Kādi ir Jūsu plāni pēc skolas pabeigšanas?

Melinda M.: Karjeras vai privātie? *Melinda sāk garlaikoti aplūkot savu manikīru*

Viktorija N.: Par abiem.

M.: Privātā dzīve, protams, nāk pirmā, kas nozīmē, ka tuvākā gada laikā es plānoju pilnveidot savas zināšanas APTZ cik vien iespējams, jo Jūs nespējat iedomāties, kā profesors Moro mani spēj iedvesmot uz mācīšanos, un... Nu, atkarībā no tā, kā tas beigsies, tad agrāk vai vēlāk es noteikti atgriezīšos Austrālijā un darīšu ko absolūti garlaicīgu, iespējams, reformēšu to vientiešu tīrīšanas līdzekļa nosaukuma līdzvērtīgi neizrunājamo iestādi AJOBM*. Galu galā manā ģimenes vēsturē ir atbilstoši traģiski momenti saistīti ar šo institūciju un šādi raudu stāsti uzvar vēlēšanas. * [AJOBM - Austrālijas un Jaunzēlandes un Okeānijas Burvestību Ministrija]

V.: Kas profesora Moro ir tik iedvesmojošs, kas liek Jums mācīties?

M.: Jūs, mana mīļā, esat pārāk jauna, lai to saprastu, bet tas ir viņa acīs, kad es iedomājos... Tas ir viņa pirkstos, jūs esat redzējusi, kā viņš tur zizli? Ar tik talantīgiem pirkstiem, kādi ir profesoram, viņa studentam ir jābūt aklam, mēmam un absolūti naivam, lai neiedvesmotos. Dārgā, kad Jūs apciemos pubertāte, Jūs sapratīsiet, kādēļ ir pasniedzēji, pie kuriem ir vērts ierasties uz stundām.

V.: *Nosarkst un nokremšļojas.* Tātad Jūs vēlaties teikt, ka esat iemīlējusies profesora Moro?

M.: Jā.

V.: Hmm... Vai bez profesora Moro Jums kāds cits puisis ir iekritis sirsniņā?

M.: Ir jau dzirdēti skaisti stāsti par veiksmīgiem ménage à trois, bet man jau tā ir grūti ar vienu profesoru Moro. Tā ka - nē. Nav neviena cita, kas mani emocionāli piesaistītu.

V.: Ko jūs domājat ar vārdiem "ménage à trois"?

M.: Tiem, kam vajadzēs – sapratīs.

V.: Ak... Tātad lieki būtu vaicāt, kurš ir Jūsu visiemīļotākais profesors, bet kā ar neciešamāko?

M.: Atzīmes vēl nav izliktas, man negribētos kādu aizvainot un riskēt ar vērtējumu.

V.: Labi, nekaitināsim profesorus. Runājot par mācībām. Jūs esot mācījusies Durmštrangā. Kā Jums tur gāja? Jaunus draugus ieguvāt?

M.: Durmštranga bija fantastiska. Fantastiska skola. Fantastiska pieredze. Fantastiski puisi. [šķībi pasmaida, apdomājas] Draugus es ieguvu daudz. Daudzas kamīnu adreses atrada savu vietu manā mazajā melnajā grāmatiņā, bet jāatzīst, ka atskaitot lielisku paziņu loku, neko ilglaicīgu vai vērtīgāku es tur neatklāju. Personiski, es domāju. Izglītības ziņā... Teiksim tā. Viņu pasniedzēji spēj iemācīt arī bez iedvesmošanas.

V.: Ko jūs ar to domājat – bez iedvesmošanas?

M.: Ar lineālu pa pirkstiem. Lāstiem, kad rodas vēlme klačot stundā. Un laikam es pirmīt nepieminēju, ka Durmštrangā mācās arī meitenes. Dažas ir skaudīgas, un Jūs jau zināt, ko Šekspīrs par tādām teica. Vismaz Jūs izskatāties pēc tādās, kam vajadzētu zināt.

Šo faktoru kombinācija neiedvesmo, bet iemāca.

V.: *Mulss smaids tiek veltīts Melindai* Vai Jūs pati bijāt saņēmusi kādu no šiem sodiem?

M.: Bija nolūks man tādus piešķirt vairākas reizes, jā. Bet kā jau es minēju – Durmštrangā ir fantastiski puisi. Ar viņiem visu var sarunāt.

V.: Esot Durmštrangā, Jūs ilgojāties pēc Cūkkārpas vai tomēr Jums tur labāk patika?

M.: Esot Durmštrangā es nezināju, ka Cūkkārpā ir tāds profesors Moro. Tādēļ pēc Cūkkārpas absolūti neilgojos.

V.: Kāpēc Jūs atgriezāties Cūkkārpā, ja Jums patika tur mācīties?

M.: Es, šķiet, biju pārlietu draudzīga ar fantastiskajiem Durmštranges puisiem. Un Durmštranges direktoram ir meita, kurai nav absolūti nekādas humora izjūtas. Vai puisa.

V.: Ak... Tātad viņa bija uz Jums greizsirdīga? Vai es pareizi sapratu?

M.: Nu... Greizsirdība izsaka vajadzību tādai būt. Es nekādu īpašu iemeslu neredzu un neredzēju. Ir vienkārši cilvēki, kas nemāk dalīties.

V.: Jūs teicāt, ka ieguvāt draugus Durmštrangā. Vai šeit, Cūkkārpā Jums ir kādi īpaši tuvi draugi, kuriem spējat uzticēties?

M.: Neviens, kas vairs mācītos Cūkkārpā.

V.: Daudzi saka, ka pēc skolas bieži vien draudzības saites pazūd. Vai tā arī notika ar šiem Jūsu draugiem vai arī tomēr saglabājāt šo uzticību vienam pret otru?

M.: Ir draudzības, kas nepazūd.

V.: Un šie draugi būtu tas izņēmums, vai ne?

M.: Jā.

V.: Pēdējo gadu esot šajā skolā, Jūs sagaidāt no kāda dāvaniņu vai ziedus kā laba vēlējumu turpmākai dzīvei? Kaut vai no paša profesora Moro.
pasmaida

M.: Es negaidu absolūti neko no neviena. Bet man patīk būt pārsteigtai.

V.: Ja kāds Jūs tomēr vēlētos apsveikt, ko Jūs vēlētos, lai Jums uzdāvina?

M.: Tad jau man jāizdomā, kas atbilstoši sarežģīts? Lai būtu bijusi jēga uzdot šādu jautājumu. Labi. Es gribu, lai man uzdāvina kaut ko tādu, ko nevar nopirkt par naudu. Visu, kas ir pārākams, es varu atļauties pati.

V.: Tad jau Jūsu draugiem un cienītājiem būs jāpalauza savas galviņas, lai saprastu kāda veida dāvanu tad Jūs gribat. *iesmejas*
Vēl es laikam neesmu pajautājusi vienu svarīgu jautājumu – kādi tad ir Jūsu hobiji, ko darāt brīvajā laikā?

M.: *Piešķiebj galvu, savelk lūpas, apdomājas* Es nedomāju, ka Jūs esat gana veca, lai drīkstētu dzirdēt manu atbildi.

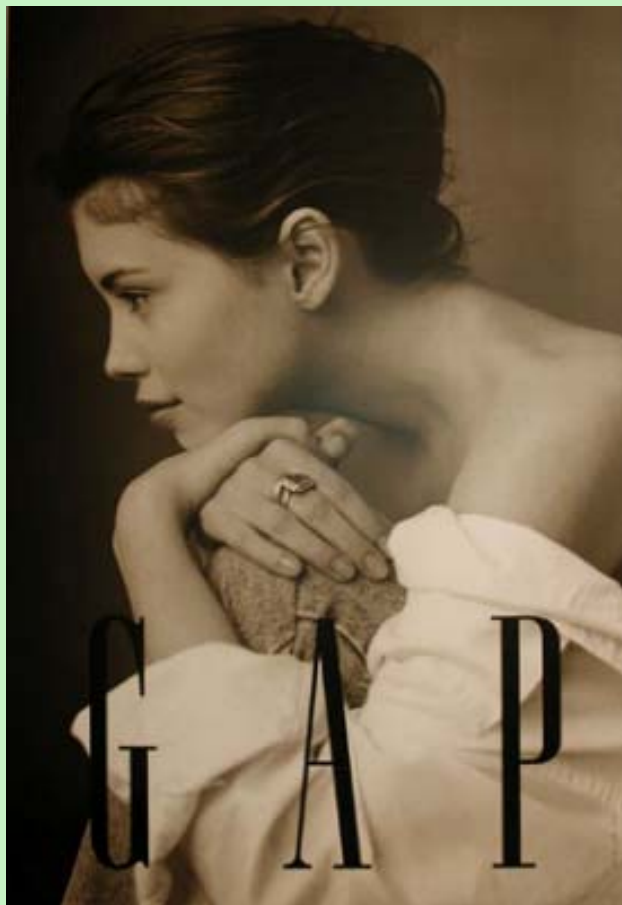
V.: Ak... Bet varbūt ir kaut kas tāds, ko pat man varat pastāstīt? *Dzirdams apjukums balsī*

M.: *Pasmīn* Nu labi. Redz, kopš es pametu kalambolu – kaut kā ir jāaizpilda fizisko aktivitāšu kvota, un, kā nu gadās, ikvienam ir savs talants, un man ļoti patīk nodarboties ar šo... Disciplīnu. Esmu dzirdējusi ļoti daudzus salīdzinājumus ar tango, bet dejai ir pāris mīnusu, kuru nav manam izvēlētajam... Hobijam.

V.: *Mulsi pasmaida* Paldies par Jūsu laipnību, ka pacietāt manus jautājumus. *iesmejas* Vēlu Jums panākumus SĒRGos un turpmākajā dzīvē.

M.: Paldies.

Uz šīs jaukās nots mēs pabeidzām interviju.

Kalambols cauri šim mācību gadam

Autors: Eleonora Ridlija

Nevar noliegt, ka kalambols ir bijis šai skolai tuvs jau no laiku sākuma, ticiet man, arī šogad nekas nav mainījies. Jau atkal četras torņu komandas bija uzsākušas savas cīņas, lai beigās iegūtu kalambola kausu – ceļojošo trofeju, kas pagājušajā gadā veiksmīgi bija nonākusi grifidoru rokās. Tagad balvai ir laiks ceļot tālāk, nonākot pie daudzkārtējiem čempioniem kraukļanāgiem, apsveicam ar to! Bet tagad stāsts par to, kā tad šis ceļš kraukļanāgiem līdz zeltam, bet grifidoriem - līdz sudrabam, ir izdevies.

Sākumā gribētos pastāstīt par to personu, kas šajā mācību gada laikā droši vien visvairāk nokāvēs ar domām par kalambolu, izjūtot dziļu atbildību par to, lai viss noritētu veiksmīgi. Protams, iet runa par kalambola tiesnesi Milardu Velsu. Pērnā gada Teodors Grendons, izbijušais lidošanas pasniedzējs, un Filips Zisū šajā amatā neatgriezās, tāpēc tika ataicināts tieši Milards Velss, pats izbijis kalambolists un ne tikai šāds tāds, bet pat ilggadējs Apvienotās Karalistes pieaugušo izlases triecējs! Vārdu sakot, kārtīga slavenība, kas gan bija spiests pēc smagas traumas pamest šo sportu, tā vietā publicējot daudz rakstus par kalambola tēmu, kā arī pats kļūstot par kalambola treneri gan pieaugušo, gan jauniešu līgā, paralēli piekritis tiesnesēt mūsu kalambola spēles, sākot ar pirmo, līdz pat skolas finālam. Vai viņš paliks ar mums arī nākošajā gadā? To vēsture klusē, bet toties Grendona vietā esam tikuši pie Misijas de Fantomas kā lidošanas pasniedzējas, tāpēc par visu pirmziemnieku lidošanas prasmēm atbildīga bija tieši viņa.

Jauns gads, jauns sastāvs. Liekas, ka tā ir patstāvīga parādība katrā mācību gada sākumā. Arī šoreiz visas komandas piedzīvoja lielākas vai mazākas pārkārtošanās. Droši vien, ka lielākās izmaiņas parasti ir kapteiņa maiņa. Tieši šādu procesu piedzīvoja slīdeņi, kraukļanāgi un grifidori. Pagājušajā gadā grifidoru kapteine uz otro spēli bija Sintija Zaļace, bet viņa komandā vairs neatgriezās, kā rezultātā kapteiņa tituls riņķoja pie Aludras de Mairānas (meklētāja), Adelīnas S. Martinesas (dzinēja) un Leilas Kingstones (sargs). Godīgi, bija grūti saprast, kas kurā momentā bija īstais kapteinis, jo treniņos vairāk vai mazāk visi šo titulu dalīja uz divi vai trīs, jo, patiesi, cīņa par kapteiņa titulu bija gana sīva, tomēr pirmā spēle tika aizvadīta Aludras paspārnē, bet otrā spēle – Adelīnas grožos.

Slīdeņu iepriekšējais un, nenoliegsim, izcilais meklētājs Reinis Šusts nolēma pamest komandu, par labu sliecoties savas nākotnes profesijas nopietnai apgūšanai, savā vietā atstājot dzinēju Reo Vendīciju. Šajā sakarā nekādas lielās cīņas un amatu dalīšanas nebija, tāpēc Reo veiksmīgi ir palicis pie kapteiņa titula vēl joprojām, bet nākošais gads rādīs, vai būs jau atkal jaunas izmaiņas.

Pērn, kad pēdējā kalambola spēlē pēc Felitas aiziešanas komandu novadīja Misija de Fantoma, dzinēja, bija ideja, ka šī gada sākumā Felita L. Adegrede atgriezīsies, par ko arī izvērtās lieli strīdi, kas būtu labāk komandai un kas nē. Lielā cīņa notika starp Tomu Lunaro (dzinējs) un Felitu (tolaik dzinējs). Beigās tika nolemts par labu Tomam, pamatojoties uz ideju, ka viņš spēs kalambolam veltīt daudz vairāk laika nekā Felita, kas uz pirmo spēli komandu bija pametusi, kad neieguva kapteiņa titulu sev. Arī otrā spēle tika novadīta Lunaro vadībā.

Atlases treniņi vienmēr ir vieta, kur pat pirmziemniekiem lolot cerības un iekļūt komandā. Vairākiem tas arī izdevās, jo daudzi komandu vecie spēlētāji komandu pametuši, atstājot vietas jauniem ne tikai vecuma, bet arī pieredzes ziņā. Jaunie pirmziemnieki komandām bija šādi:

Elšpūtim – Megija Fjūgenssa (dzinējs), Džeralds Dzamsters (dzinējs), Lara Džounsa (rezerviste), Sofija Fēniksa (dzinēja otrajā spēlē).

Kraukļanagam – Eilīna Kīna (rezerviste).

Slīdeņim – Rafaēls Olivalds (dzinējs), Ami A. Ito (rezerviste).

Grifidoram – Jānis Lauva (rezervists, otrajā spēlē dzinējs), Viktorija Nefereta (rezerviste, otrajā spēlē dzinēja), Kross Mistiskais (rezervists), Keita Ričardsa (rezerviste otrajā spēlē), Selēna I. Kērvuda (rezerviste otrajā spēlē).

Elšpūšu komandai kapteine palika un liekas, ka arī paliek Eleonora Ridlija kā meklētāja.

Bet ne tikai pirmziemnieki tika papriecāties kalambola komandas slavas saulītē. Šādi bija jaunpievedumi visām torņu komandām arī no vecākiem gadiem:

Elšpūtim – Džeks Holmss (otrajā spēlē dzinējs).

Kraukļanagam – Džejs Smillers (dzinējs, pirmais gads kalambolā), Lulū Njika (dzinēja, pērn rezerviste), Felita Adegrede (meklētāja otrajā spēlē), Kristofers Donavani (sargs otrajā spēlē), Aīds G. Dž. Deiviss (rezervists), Bendžamins Vaits (rezervists).

Slīdenim – Edijs Jurge (no sarga posteņa par triecēju), Gustavs Sairems (sargs, otrajā spēlē rezervists, nomainot Violu Meistoni), Eliza Greja (meklētājs), Viola Meistone (sargs otrajā spēlē), Anna Vilkece (rezerviste otrajā spēlē).

Grifidoram – Ilze Venderte (atgriezusies pēc pusgada pārtraukuma kā dzinēja), Reds Dželsomīno (rezervists, otrajā spēlē nomainot Ilzi, dzinējs).

Protams, kā noprotat no ierakstiem iekavās, tad daudzi spēlētāji ir mainījuši posteņus, no rezervistiem lēkuši uz pamatsastāvu vai arī otrādāk - no pamatsastāva uz rezervistu soliņu, bet turpināt par to ilgāk nav vērts. Pievērsīsimies pašām spēlēm, lai arī jāsaka, tur man ir ko piebilst daudz mazāk, jo droši vien paši sekojām līdz spēlēm, jutām līdzī un tagad visiem rezultāti tāpat ir zināmi.

Vārdu sakot, pirmā, sezonu atklājošā spēle, bija paredzēta starp Elšpūti un Kraukļanagu. Abas komandas bija krietni trenējušās, tikušas pie jaunām sejām, dažas vecās atstājot aiz muguras vai uz rezervistu soliņa, bet spēle sākās ļoti sīvi, tomēr palēnām lielu virsroku ieguva kraukļanagu komanda ar lielisku dzinēju saspēli, skrienot pa priekšu elšpūšiem. Jau tajā pašā pirmajā spēlē varēja vērot, cik ļoti āmurgalvas ir agresīvas, te uz laiku notriecot kraukļanagu meklētāju Rivendellu, te elšpūšu meklētāju Eleonoru, te jau atkal Mūnu, tad arī Agnese Pulkstentiņa (triecēja) tika uz mirkli notriekta, tā arī dabūja ciest, bet visai drīz atgriežoties uz laukuma, Madelaina S. Ferengus, kas spēlēja elšpūšu komandā kā sardze, bet jāsaka, ka ne āmurgalvas, bet gan savu nervu dēļ bija spiesta tikt nomainīta pret Markusu Mardino, kas veiksmīgi nostāvēja šajā pozīcijā līdz spēles beigām, lai arī agrāk bija spēlējis tikai kā dzinējs.

Spēles laikā notika arī viens soda metiens par labu kraukļanagiem, šī metiena laikā elšpūši nosargāja savas stīpas. Spēlei sīvi turpinoties un kraukļanagiem gūstot arvien lielāku punktu pārsvaru, pēdīgi Eleonora Ridlija noķēra zibsnī, tomēr ar visiem 150 punktiem nespējot izrauties priekšā kraukļanagiem, tāpēc tieši šī komanda soļoja tālāk uz finālu.

Otrā spēle, kā jau saprotat – Slīdenis pret Grifidoru. Jau teju pašā spēles sākumā grifidoru triecējs Semjuels Lielpēdis saskārās ar āmurgalvu nežēlību, uz mirkli atstājot komandu savā nodabā, bet viņam drīz pievienojās arī Elizabete Lettera, dzinēja, Adelīna Martinesa izlīdzējās tikai ar apdauzītu plecu. Jāsaka, visai agresīvs slīdeņu sākums, kas arī atklāja spēles rezultātu, pirmie trāpot sviedni stīpās, apspēlējot Leilu Kingstoni. Liekas, ka grifidoru triecējs Džošuā Dž. Van Dānglārs vēlējās ierībt slīdeņiem, bet par agresīvu spēli nopelnīja soda metienu slīdeņu labā. Punkti tika gūti, nesot vēl vienu, nelielu veiksmi slīdeņiem. Tāpat arī Leila Kingstone tika notriekta, savā vietā laižot Jāni Lauvu, kas tad arī bija ielaidis grifidoriem šo soda metienu.

Adelīnai neveicās vēlreiz, šoreiz no slotas krītot pavisam, bet atkal tikai uz laiku. Grifidorus no pilnīgas traumatizēšanas paglāba Aludra de Mairāna, pēdīgi noķerot zibsnī. Tā grifidori ieguva savu biļeti uz fināliem.

Pusfināls – Elšpūti pret Slīdeni. Jau no paša sākuma spēle sākās ar jaunām traumām. Patiesi, vai nu skolas triecēji ir sasodīti lieliski, vai arī āmurgalvas pašas šajā gadā ir ļoti sasparājušās, radot galvassāpes skolas medspārņa pārziņiem. Samanta Ziediņa tika notriekta pavisam, savā vietā laižot Gustavu Sairemu kā triecēju, tikmēr Elšpūšu triecēja Franciska A. Bīra tikai uz laiku nebija spējīga piedalīties spēlē.

Jau atkal Elšpūšu komandā bija kāds, kam neizturēja nervi vai bija citas problēmas, līdz ar to Megiju Fjūgensu nomainīja Sofija Fēniksa, iepriekš sēdējusi tikai uz rezervistu soliņa, bet tagad ieņemot dzinējas pozīciju, bet teju mirkli pēc tam tika notriekta elšpūšu komandas kapteine, meklētāja, Eleonora Ridlija, savā vietā laižot laukumā Timotiju Džeraldsonu, kas palika šajā pozīcijā līdz spēles beigām, lai arī spēles laikā tika vienu reizi notriekts. Šī liekas esam viena no pēdējo gadu nežēlīgākajām un sāpīgākajām spēlēm, bet pēdīgi Eliza Greja noķēra zibsnī, grautiņu pārtraucot. Slīdenis ieguva bronzu, lai arī visi kalambolisti tika pie sava „Kalambola rokasgrāmatas” eksemplāra. Ak, cik Velss ir dāsns!

Fināls – Grifidors pret Kraukļanagu. Spēle grifidoriem sākās ar Ilzes Vendertes nomaiņu pret Redu Dželsomīno dzinēja postenī. Iespējams, ka atkal vainīgi nervi. Kā nekā kalambols ir patiesi grūta un smaga spēle, es pati to zinu pārlieku labi. Kraukļanags atklāj spēles rezultātu, bet otru reizi Leila veiksmīgi nosargā stīpas, neļaujot Misijai de Fantomai atkārtot uzbrukumu. Jāsaka, ka spēle bija noritējusi pārsteidzoši mierīgi un civilizēti, iztiekot bez soda metieniem, bez nežēlīgi notriektajiem vai vismaz uz mirkli traumētajiem. Droši vien, ka pārmaiņas pēc gan dziedniekiem, gan pašam tiesnesim, šī spēle pēc lielā ārprāta SKK un EKK spēlē ir bijusi īsta medusmaize, beigās triumfējot Felitai, noķerot zibsnī un tā padarot kraukļnagus par šī gada kalambola laureātiem, grifidorus atstājot otrajā vietā, gūstot sudrabu. Pat es nevēlos noliegt, ka Toms Lunaro, lai arī dažreiz ar šķietami drastiskām metodēm, bet tomēr lieliski ir spējis savākt komandu kopā. Tieši pateicoties šim darbam, kraukļanagi spējuši izgrauzties līdz uzvarai.

Tagad mums ir skaidrs, kur vēl gadu glabāsies kalambola kauss, cīņa par jauno līderu titulu sāksies nākamgad, līdz ar septembri un pirmajiem atlases treniņiem visām komandām, jo liekas neizbēgami, ka komandām vajadzēs jaunus pievedumus. Kas zina, varbūt atkal būs jauni kapteiņi, varbūt kādā no komandām paspēs nomainīties teju viss sastāvs? Lai vai kā, tikai laiks rādīs, kas mūs sagaida nākotnē. Šobrīd visi sportisti beidzot var atvilkt elpu un priecāties par savām godalgām vai arī aiztekalēt līdz slimnīcas spārnam un palielīties ar savām kara rētām.

Es, Eleonora Ridlija, personiski vēlētos novēlēt visiem gan esošajiem, gan topošajiem skolas izlašu kalambolistiem neļauties āmurgalvām un nerviem, neaizmirst komandas garu un, cerams, mēs visi tiksīmies arī nākamgad laukumā, lai jau atkal sacenstos par to, kurš ir labākais.

Neaizmirstiet vasarās trenēties un izveidot jaunus komandu atbalsta plakātus!

Intervija ar Tomu Lunaro

Ir pagājis vesels mācību gads. "Bubuļa kambaris" nolēma iztaujāt kraukļanagu sestziemnieku un KKK kapteini Tomu Lunaro par viņu un viņa kaislību – kalambolu.

Labdien, es vēlētos Jums uzdot dažus jautājumus. Tātad:

1. Cik ilgu laiku jau Jūs esat KKK kapteinis?
Kopš mācību gada sākuma.

2. Kā Jūs jutāties, kad uzzinājāt, ka būsiet KKK kapteinis?

Nū, kad Marjē atsūtīja paziņojumu, es jau nebiju to gaidījis un, patiesībā, tas viss bija mazliet drūmā noskaņā (mazliet sarauc uzacis). Bet prieks vienalga. Biju tik lepns un laimīgs, ka pašam kauns palika – jo nu Felita un tā tālāk...

3. Vai Jūs zināt, kāpēc tikāt iecelts par kapteini Felitas vietā?

Nū... jo es biju labākais iespējamais variants. Mana līdzšinējā pieredze un dalība komandā, un spēles fanātisms – domāju, ka tās ir galvenās lietas, kas mani padarīja par kapteini.

4. Kā šis amats ietekmēja Jūsu privāto dzīvi?

Pavisam noteikti ietekmēja. Papildus zēna vecākā pienākumiem nāca arī šī atbildība. Un man kalambols tiešām ir sirdslieta – man vajadzēja iegūt uzvaru (gandrīz nemanāma pauze) kraukļanagiem. Kopumā tas nozīmēja papildus laiku treniņos un to plānošanā. Tad jau vēl mācības un vecākā pienākumi – draugiem mazāk laika... Bet galā jau tiku (pasmaida).

5. Kas Jūs vairāk iepriecēja – zēnu vecākā iecelšana vai KKK kapteiņa statuss? Kāpēc?

Emm... grūti spriest (nedroši parausta plecus). Būt izraudzītam par zēnu vecāko – tas ir liels gods un atbildība, tas dod nozīmi visā nākotnē... Bet kapteinis (acis iemirdzas), tas ir vienkārši superīgi... Un, protams, ne mazāk atbildības... (mirkli padomā, tad izlemj). Droši vien, ka kalambols man ir nozīmīgāks...

6. Vai šie jaunie pienākumi kaut kādā veidā mainīja Jūsu attieksmi pret apkārtējiem? Kāpēc?

Jā, noteikti mainīja. NU parēķini, kad tu uzņemies

tik nopietnu amatu, tu uzņemies visu līdzī nākošo atbildību... Cilvēki uz tevi paļaujas. NU jā – un pašam lepnums, kad viss izdodas (kautrīgs smaidis), un pārmetumi, kad nesanāk kā cerēts... Un, protams, jāmēģina saprast cilvēkus savādāk – jāpaskatās objektīvāk... nu – cik vien tas iespējams... Un sanāk būt nejaukam, jo dažreiz godīgums un taisnība nav īsti patīkama... (steidzīgi piebilst) un nācās iegūt biežāku ādu...

7. Es redzu, ka Jums kalambols ir ļoti tuvs. Kad Jūs par to sākat interesēties?

Kopš es sāku... nē, mamma saka, ka vēl pirms es sāku staigāt... tas ir, lidošana man ir asinīs jau kopš pavisam mazām dienām... Un kalambols tad seko likumsakarīgi... katru vasaru braucu uz kalambola junioru nometnēm, pāris gadus biju pat Anglijas junioru izlasē, bet tur ir ārkārtīgi liela konkurence, un diemžēl pamatsastāvā spēlēju tikai vienu reizi. Čempionāta finālā tiek tikai īpaši izredzētie, laikam vēl nebiju tam gatavs... Lai nu kā tas nekad nav slāpējis manu kalambola prieku...

Tu jau zini, ka burvjiem ir bijuši vairāki mēģinājumi veidot alternatīvas lidošanas spēles, bet neviena nekad nav sasniegusi kalambola popularitāti. Domāju, ka tas ir saistīts ar dažādo spēlētāju specifiskajām un pilnu lidojuma prasmju izpausmi katrā spēlē. Tā ir dinamiska un ātrums gan skatītājiem, gan kalambolistiem... No sākuma visi saslīkst ar lidošanu, tad gribas to ielikt kādā mērķtiecīgākā gultnē un tad vairumā gadījumu tas noved pie kalambola – no sākuma priekam, bet tad jau sākas nopietnāka izpēte... teorija, tehnikas, eksperimenti... Tas ir pilnas programmas treniņš... (samirkšķinās un aplūst). Ui – laikam aizrāvos... jautā tālāk...

Viktorija klausījās un pierakstīja. Viņa pamāja ar galvu, kad tas bija nepieciešams, un apvaldīja spiedīgo vēlmi uzsākt kvēlu sarunu par kalambolu, jo tomēr tā bija intervija, nevis draudzīga pasēdēšana.

8. Vai Jūs nākotnē saistīsiet savu dzīvi ar kalambolu vai arī tomēr kaut kas cits Jūs ir ieinteresējis?

Vienmēr esmu bijis pārliecināts, ka vienā vai otrā veidā saistīšu savu dzīvi ar kalambolu. Un pēdējā laikā esmu apņēmis sasniegt plaši zināmus panākumus šajā jomā. Bet to jau tikai laiks rādīs (pasmaida).

9. Vai kalambola dēļ jums nav gadījies sastrīdēties ar kādu tuvu cilvēku? (Ja jā, tad kā tas sākās un ar ko tas beidzās?)

(aizdomīgi paskatās uz Viktoriju un neomulīgi saknosās)

Ir sanācis... Tieši dēļ kapteiņa pienākumiem – kā jau minēju tas liek paskatīties uz lietām atbildīgāk. Un citreiz draugi nesaprot. Tas ir komplicēti.

10. *Viktorija mulsi pasmaidīja pret Toma aizdomīgo skatienu* Ak tā. Vai ar draudzeni arī esat strīdējies, ja protams tāda Jums ir? *Neveikls skatiens*

(Atvieglota nopūta)

Nē, ar draudzeni par kalambolu nestrīdos. Tās drīzāk ir aizrautīgas diskusijas.

11. Tātad Jums ir draudzene? Varbūt pastāstīsiet, kas viņa ir?

Man likās šī ir intervija par kalambolu – kāds tam sakars ar manu draudzeni?

12. *Uz mirkli saminstinājusies un pietvīkusi koši sarkana* Erm... Nē, tas ir vispārēji par Jums... Pāriesim pie nākamā jautājuma... Vai Jums ir vēl kādas aizraušāns bez kalambola?

Ēmm... vispār jau tas ir tāds kā centrālais kodols. Nu saprotiet – slotas, tehnikas, spēlētāji, izgudrojumi... nu *tādas* lietas...

(mirkli padomā) Mani interesē pārvērtību maģija, vientiešu kultūra – tas ir tas kā vientieši interpretē maģiju – tas tiešām ir interesanti...

(nopūšas) NU jā lidošana un kalambols pa lielam.

13. Kāda ir jūsu attieksme vispārēji pret kalambolu kā pret sporta veidu? (vai tas ir veselīgi, bīstami u.tml.)

(iesmejas) Mana attieksme? Kalambols ir fantastiskākā lieta burvju pasaulē! Tas ir izaicinājums ķermenim, maģijai, prātam un neapprakstām prieks sirdij. Bīstams? Varbūt... nedaudz... bet to pašu var teikt arī par jauklodītēm – ja nu kāds aizrijas? Vai vientiešu sporti ir mazāk bīstami? Runa jau vairāk ir par prasmēm un iemaņām – ja esi sagatavots, spēlē

nav nekā bīstama. Ja nu vienīgi nervi – finālspeļē (īsi iesmejas).

Kalambols manā uztverē ir ideāls balanss starp spontānu un stratēģiski izplānotu rīcību, starp aprēķinu un emocijām... Lidošana vien ir nepārspējama.

14. Ko Jūs ieteiktu cilvēkiem darīt, ja tie vēlētos kļūt par kalambolistiem un varbūt pat komandas kapteiņiem?

Es ieteiktu spēlēt kalambolu. Ja tā lieta ies un patiks – tad par kalambolistu var kļūt ikviens. Ja runa ir par lielisku kalambolistu – tad neatlaidīgs darbs, treniņi un pārliecība par to, ko dari. Par kapteini? Nu tas vispirms ir jāgrib – bet pareizā veidā. Tas ir, jāapzinās visas likumsakarīgās atbildības komandas un sāncenšu priekšā. Rūpīgi jāizvērtē savas spējas – lielākā daļa izcilāko kalambolistu nekam neder kā kapteini.

(Apstiprinošs galvas mājienš.) Tas nozīmē papildus zināšanu apguvi – gan tieši treniņu vadīšanā, gan komandas psiholoģijā. Jāņem vērā, ka tas ir dīvains amats. Ja spēli uzvar – labiņie ir komanda, ja spēli zaudē – sliktais ir kapteinis... tāds liktenis!

15. Ko Jūs grasāties darīt vasarā?

Vasarā droši vien kā vienmēr aizbraukšu uz kādu koncertu... Mans mātes brālis precas, tātad ģimenes svētki... Gatavošos nākamajam gadam – ziniet SĒRGiem jāgatavojas jau laikus... Ja paveiksies dabūšu kādu pagaidu darbu (viltīgi pasmaida)...

16. Un kā Jūs domājat, vai Jums labi ies SĒRGos?

Protams, ka ies labi... Es atšķirībā no daudziem citiem mācos visu mācību gadu – ne tikai uz eksāmeni. Bet to jau, patiesībā, manīs tikai pēc gada...

17. Pagaidu darbu? Ko Jūs ar to domājat?

Nu darbu vasarā. Esmu pilngadīgs un būtu tā kā laiks.

18. Un kāda veida darbs tas būs? Tieši ar kalambolu saistīts?

(sāk smieties) Es vēl nezinu – iespējams kādā kalambola veikalā vai jauno lidotāju nometnē... Varbūt tēvs iekārtos kādā vientiešu iestādē. Es vienkārši gribētu to pamēģināt...

19. Nu tad "Bubuļa kambaris" Jums vēl veiksmīgu darba meklēšanu. Paldies par Jūsu pacietību un atsaucību. Veiksmi Jums!

Gada baumu apskats

Mīļie skolēni! Teikšu, ka Jūs neesat pelnījuši Ziemassvētkos dāvanas pēc tam, kad abi Malači teju mirklī palika sirmi, pārcilājot vecos Bubuļu Kambara rakstus, redzot visas tās šausmas, ko esat sadarījuši. Patiesi, tas ir fenomenāli, ka skola vēl joprojām nav sabrukusi, bet nekas, nekas, līdz tam sasodītajam 2012. gadam vēl ir laiks. Bet tagad ķersimies trīctārpam pie astes (tur jau tā problēma, nekad nevar zināt, kur trīctārpam ir aste. Tikpat labi es Jums varētu pastāstīt labu joku iz sendienām. „Divi trīctārpi ieiet bārā...” Hahahahahaha, sapratāt? Ja nē, tad vērsieties pie Džibrīla (bez uzvārda), bet godīgi, man nav ne jausmas, kur viņš šobrīd ir), lai aplūkotu, kas tad īsti šī gada laikā ir paspējis notikt. Nosirmojiet kopā ar mums! (Reāli, Jums nav izvēles, tāpēc nemaz nesāciet lietot dažādas ekstremālas matu krāsas, lai noslēptu sirmumu, paliksiet kā Misija de Fantoma. Un tā jau ir diagnoze.)

Droši vien, ka šī raibā mācību gada piedzīvojumus varētu sākt ar **KALAMBOLA ČEMPIONĀTU**, kur pirmziemnieki sāka izrādīt savas pirmās maniakālas tieksmes, bet pārējie, vecākie skolēni, centās neatpalikt. Protams, ka tas viss beidzās traģiski – ar spokiem koka namiņos, ar lidojošiem matračiem un novemtām auroru korpēm, ar nenoliedzamām paranojas lēkmēm un mošķiem ezerā, vārdu sakot, pilna balle, tomēr ķersimies klāt skolas sienās notikušajam. Ar to šis mūsu šausmu stāsts sākas.

KAD VISI SKOLĒNI VĒL TIKAI NUPAT IZLĪDA NO VILCIENA (protams, citi cīkstējās ar lāčiem, zaudējot pa kādam pirkstam, bet Makreigts noteikti visus saveda kārtībā. Protams, nabaga skolēni vēl joprojām nav atkopušies no šīs traumas. Ne jau lāča, bet Makreigta dēļ), pirmziemnieki kārtējo reizi sodījās par Šķirmices lēmumiem, ko Malači vēl joprojām apšaubā, jo patiesi, vai visi neredzēja, ka tā mice lietoja narkotikas? Varbūt mēs viņu nepieķērām nozieguma vietā, bet kā lai savādāk nomierina nervus, kad jāsāšķiro teju simts maniakālu asinssūcēju? Bet jā, Šķirmices lēmumi noteikti bija ļoti apšaubāmi, tāpēc tieši grifidori bija tie, kas mācību gada sākumu sāka ar lielu urrā. Viss sākās jau ar atklāto sacensību torņu starpā, galvenokārt starp slīdeņiem un grifidoriem. Starp Nimblvitu un Moro. Tajā pašā pirmā septembra vakarā pa Lielo zāli ložņāja čūskas. Kāpēc? Tā vēl joprojām ir skolas mistērija, bet viena no teorijām ir tāda, ka pie vainas bija tieši šī noslēgtā sacensība.

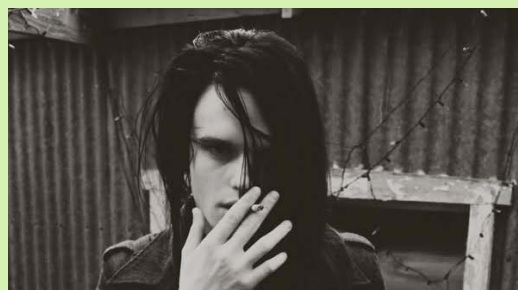

Tikmēr, uz gaišākas un daudz mazāk aizdomīgākas nots – **SPOKI PRECAS**. Patiesi? Priekš kam spokiem jāprecas? Tas laikam tāpēc, lai viņu spokainā mūžība nebūtu tik garlaicīga, vai ne? Jebkurā gadījumā, sinjors Rinaldo un sinjorita Rinaldo ielidzinājās spoku laulības ostā. Ceremonija bija ļoti smalka, spokaina un vecmodīga, vismaz pirmziemnieku meitenēm bija iemesls sapucēties. Kā turpmāk lasīsim, viņām to gada laikā ir ļoti patīcis darīt. Pilnīgi baisi paliek. Aplausi abiem mīlniekiem; tiesa, skolēni arī pēc tam viņiem mieru spoku istabā nelika, ik pa laikam laužot pa kādam fizikas likumam.

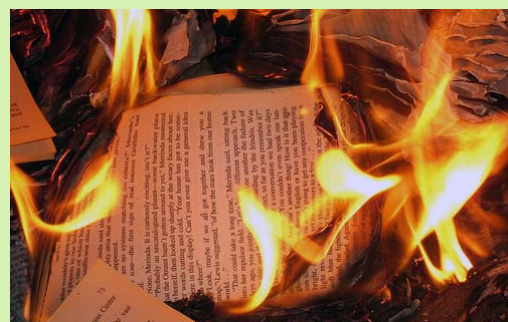

Tobrīd, septembra sākumā visi jau sāka ievērot, ka slīdeņiem ir **DIVI VĪRIEŠU KĀRTAS PREFEKTI**? Kāpēc? Bet protams, ka transvestīti ir modē, un Dens san Ferāno nolēma to pierādīt. Teiksim godīgi, viņam tas izdodas meistarīgi, pārvēršoties par Deniju. Vai tās būtu skaļi neizteiktas skumjas par aizsaulē aizgājušo Deniju, kas arī bija slīdeņu prefekte? Vai arī vienkārši slīdeņu mākslinieks ir jucis? Mēs sliecamies uz otro variantu.

Septembrī **BENDŽAMINS VAITS NOSVINĒJA ARĪ SAVU DZIMŠANAS JUBILEJU** (ja jums tas interesē, tad tā bija divdesmit otrā. Patiesi, ko viņš dara skolā?), kas izvērtās interesanti. Tur labi varēja novērot to, ka visas meitenes kusa viņa klātbūtnē, kamēr čaļi tukšoja aizdomīgā sarkanā punša glāzītes, jo meitenes, kā jau teicu iepriekš, bija aizņemtas ar Bendžiju. Ballīte pa pirmo, kanapē maizītes bija lieliskas, par to mēs dodam četras ar pusi acis.

Nost ar dzimšanas dienām, uz kurām tāpat netieku ielūgta, labāk **PADEDZINĀSIM KAUT KO**. Tā droši vien kādā rītā izdomāja Elizabete Mētra. Kāpēc ne? Un kur labāk kaut ko dedzināt? Tā kā kādi ļaunprātīgie maniaki pagājušogad jau nosvinēja Zommera būdu, kāpēc šoreiz nededzināt iekštelpās? Par upuri krita bibliotēka. Protams, saskrēja kaudze ļautiņu, cenšoties kā līdzēt pret liesmām, lai pēc tam iedzīvotos mazvērtības kompleksos, jo tas nav lāga izdevies. Vai arī vienkārši tikt pie posttraumatiskā stresa, ko nu katrs nolēma ārstēt pa savam. Vieniem tā bija mājas elfu paverdzināšana, citiem nolīšana kādā klusākā, intīmāka stūrīti; uz to dienu skolā iestājās neparasts klusums. Droši vien arī tāpēc, ka Mētru iespundēja karcerī. Viņa apgalvo, ka viņai tur ļoti patika un ka neiebilstu iegriezties vēl. Tas tikai pierāda Marjē (jaun)kundzei, ka skolā noderētu atjaunot karceri, visiem tas dikti ietu pie sirds. Lai dzīvo skolēnu mocīšana! Turpmākās rindiņas tikai pierādīs, ka tas būtu lieti noderējis, varbūt pat direktrise Romānova mūs nebūtu pametusi. Viņa taču bija galīgi sirma palikusi (jo viņas dabiskā matu krāsa ir tumša, nevis blondā. To Jūs nezinajāt gan, vai ne? Bet tas, protams, neatpērk viņu no savas vainas par mājas elfu ļaunprātīgu paverdzināšanu).

Runājot par mājas elfiem, runā, ka **BRONHS ĪTS BEIDZOT IR NOBEIDZIES NO BRONHĪTA**. Cik ironiski, vai ne? Tieši tāpēc BK mūžīgais un nelāgais konkurents „Sūdzskops” beidzot ir nosprādzis. Urrā! Savas zaudētās knutas, liekas, neviens gan neatgūs, tikai Malači zina, kur tās ir noslēptas, bet mēs jau nu neteiksim!

Paralēli visiem šausmīgajiem notikumiem, dažs labs sāka parādīt savu īsto seju. Sākoties kalambola sezonai, arī **KALAMBOLISTI SĀKA ĶERTIES KLĀT NETĪRĀKĀM METODĒM**, piemēram, izrādījās,

ka Toms Lunaro ir tik lielisks diletants un mahinators, piemētināsim, arī izspiedējs un cilvēku izmantotājs, ka Malačiem pat sāk skaut. Patiesi, tas ir unikāls talants, to ir jāattīsta. Liekas, tieši tāpēc Reinis Šusts nolēma šim visam bazāram atmest ar roku, visas problēmas noveļot uz Reo Vendīcija pleciem. Tikmēr Eleonora Ridlija turpināja pierādīt, ka ir lieliskākā kukuļu ņēmēja un devēja, kas slepus māc panākt visu, ko vien sirds vēlas. Tur arī slēpjas unikāls potenciāls, bet neaizmirsīsim, Aludra de Mairāna tik un tā paliek lieliskākā aktrise. Neviens taču nekad neparko uz viņu noveļtu vainu, vai ne?

Skolēni nerimās ne mirkli, gatavi **NOVEST VISUS PASNIEDZĒJUS LĪDZ BALTAJĀM PELĪTĒM.**

Droši vien, ka visiem vieglākais mērķis likās esam abas Šarmē dvīnītes, Hortenzijijijīņa un Henriteijijīņa. Abas ilgi pēc tam, kad klajā nāca plāni par omīšu iemūrēšanu pils mūros, nenodzīvoja. Sakritība? Malači sakritībām netic. Tik pat labi varētu pavaicāt trīctārpam, kurā virzienā ir dienvidi. Viņi tikai mētāsies zemē un trīcēs. (Ne pa velti pieminējām trīctārpus, jo šeit atkal var pieminēt ne tikai abas dvīņu omītes, bet arī aizsaulē aizgājušo bibliotekārīti Skaidrīti Vecmuižnieci. Nevienam jau vairs nav noslēpums, cik viņa labi satika kopā ar Džibrīlīti. Viņa nabaga puikiņam noadīja zeķītes, bet viņš viņai – zārciņu. [Pauze „aww” nopūtai]) Ap to pašu laiku sāka pazust arī citi pasniedzēji. Sākot ar ekstravaganto un dažbrīd pārāk trūcīgi ģērbto Marjusu Hamundsenu, beidzot ar Sarrrru Lorrnu (jā, tāds ir viņas īstais vārds un uzvārds pasē, un kā Tev likās?). Kas pie tā ir vainojams? Protams, ka bijusī direktriese un viņas uzticamo pasniedzēju īpaši rūpīgi atlasītā svīta. Par to, protams, mums ir liegts rakstīt, savādāk jaunā (nu jau gan nosacīti jaunā) BK redaktore mums izlaidīs iekšas. (Jā, Beilij, nenoliedz to! Visi zina, cik Tev dažbrīd ir vāji nervi, ka uzrodas vēlme kādu sadurt, vai ne? Es jau redzu pūlī Bendžaminu piekrītoši mājām galvu.)

Tikmēr **SKOLĀ NOTIKA TRAĢĒDIJA.** Nu labi, nav tā, ka tā nenotiktu visu laiku, bet tomēr, viens no ideālajiem skolas pāriem pašķīrās. Alija Grota un Toms Lunaro. Patiesi, Alij, vai Tu esi tik izvēlīga? Reinis Šusts nebija gana labs, tagad arī ar gana iespaidīgajiem kontaktiem apveltītais Toms ar ne? Nu tad jau neatliek nekas cits, kā ņemt visu NID pēc kārtas. Laikam Džejs Smillers ir nākošais. Jā, čalīt, uzmanies, iesaku arī tavai jaukajai sirdspukītei Lusiannai Montiljo ļoti uzmanīties. Kāds netīšs kritiens no slotas un lieta darīta. Kā nekā, visi taču zina, ka kalambols ir bīstama spēle, it īpaši tad, kad tur iesaista arī visu sirdi un dvēseli, jo mīlā un karā visi paņēmienu atļauti. Tieši tā elšpūšu kapteine no kraukļanagu komandas dabūja laukā savu brāli, tā teikt, lai netraucē. Jo kalambols ir karš! Tur taču lieto vāles, sasodīts! Un skolas vadība to pat atļauj! Un padomājiet tikai, Amerikā tās vāles vēl ir ar dzelkšņiem, bet labāk par Ameriku nerunāsim. Tā vispār ir vienkārši traucējoša valsts starp Kanādu un Meksiku. Vienkārši viens liels ceļa gabals, kur pāst.

Ja paturpinām **PAR KALAMBOLA TĒMU**, tad pirmā pusgada laikā Aludra jau paspēja no troņa nomest Leilu Kingstoni, bet drīz cīņai pievienojās Adelīna S. Martinesa. Klīst baumas, ka Adelīnai tas izdevies tikai tāpēc, ka viņa savai torņa biedrenei draudējusi uzrīdīt uzraudzi Marjē. Tas bija kaut kas tāds, ko Aludra nespētu pieļaut, jo tad nāktos nokavēt veselu aritmantikas nodarbību. Patriks Hamundsens to nepieļautu, jo tieši ap to laiku viņš sāka vākt kopā savu pārlieki ambiciozo matemātiķu klubu, kuru mērķis ir pārņemt pasauli. Jā, tieši tā tas arī saucās – pārlieki ambiciozo matemātiķu klubuš, kura mērķis ir pārņemt pasauli. Saīsinājumā – PAMKKMIPP. Izskatās pēc kroplīga romiešu cipara, mēs zinām (tāpat, kā mēs zinām, ka romieši nelieto P savos ciparos. Nedz arī K vai kaut ko tur vēl. Tfu, nav vispār mūsu darīšana! Ja vēlaties pārņemt pasauli savādākā veidā, tad iesaku atrast Šarmē dvīnīšu mantojumu. Runā, ka tur esot kaut kas tik pat ļoti iespaidīgs kā traku matemātiķu klubuš. Baisi, vai ne?).

[Pundurkāmīšiem garšo gan cepumi, gan auzu pārslas, bet ar tām viņus pārlieku nepārbarot, savādām viņi paliks resni, līdz beigās uzsprāgs. Nabaga kāmīši] Šī bija pārbaude, mīļo lasītāj, vai Tu vēl joprojām esi ieinteresēts pārskata lasīšanā un neesi aizgājis lasīt kādu citu nejēdzīgu konkurent-reportiera rakstu. Ja vēlies visu sulīgo patiesību, paciet un paliec vien šepat. Ja nē, mēs nozagsim visu Eleonoras Ridlijas zeltu un piekukuļosim Tevi, tā kā nemaz netiepsies un nespēs pretoties!

Vai paskat, **KLĀT ZIEMASSVĒTKI?** Kas Jums visiem palicis atmiņā no Ziemassvētkiem? Dāvanas un eglītes? Krāsaini iesaiņojumi, kurus tāpat visi sadīrā un sabojā, neturot vērtē nedz materiālus, nedz tajos ieliktais pūles? Nē, nē, nē un vēlreiz nē. Pareizā atbilde ir smirdbumbas un mokum lāsti. Es jau redzu, lasītāj, kā Tu piestum savām acīm šo avīzi tuvāk. Visa skola noteikti atminās to, cik smuki Ziemassvētku ballē bija izrotāta zāle. Vēl skaistāka tā tapa, kad Keirs un Reinhards to izdekorēja pa savam, piedodot arī Bendžamina sejai nelielu, smirdīgu ekstru. Žēl, ka neviens draņķis netrāpījās arī Bastionam Bebrīnam, kas bija uz to vakaru pieteikts padziedāt, tā vietā mēs tikām pie Ridlijas gaudošanas. Ak, tavu laimi [ironija, protams]. Tā nu direktrise to ballīti klapēja ciet, zaudēja savu pēdējo tumšo matiņu un drīz notinās no skolas, kopā ar Regīnu Rītausmu, Sarru Lorrū un arī Šarronnu Rohhhu (jā, arī tas ir viņas īstais vārds pasē! Skauž?), tā vietā mums uzstiepjot Flēru Goldingu un citus tādus, kas nav gana svarīgi, lai tiktu pieminēti. Tātad, secinājums, skolotāji skolā nedzīvo ilgi, bet skolēni gan. Ak, jā, dažiem no Jums Ziemassvētki var arī palikt atmiņā ar plīķi sejā.

Vai ne, Enij (tā, kas Andersone)? Tā Alija patiesi paliek pārāk iedomīga.

Bet Mokum lāsti tāpēc, ka, protams, Karls pie savas devas tika. Tā ir, ka esi Burvestību ministra dēls. Viss sākas ar ne visai veiksmīgu bērnību, patiesībā, tas viss sākas ar ļoti neveiksmīgu vecvectēva bērnību (vai kaut kā tā, nelieciet mums rakāties visos radurakstos, lai uzzinātu konkrētāk), tad ar paranoju, kuras augšanai noteikti palīdzēja divi nelīdzsvaroti aurori (Florenca Šepards un Dereks Mundo, ja nu interesējaties konkrētāk. Dažiem no Jums viņi noteikti vēl joprojām rādās murgos. Vai ne Agnes un Madja?), kā arī pārlieku dziļi tumšajās zintīs iegrimušais Gabriels Moro, grifidoru vecākais, vēlāk arī direktrises vietnieks, turpinājās ar senu dzimtas naidu, kas beidzās ar nolaupīšanu brīvdienās, tad nolaupīšanu skolas teritorijā, tad mocīšanu citās ļoti jaukās un ne tik jaukās vietās. Patiesi, lai pastāstītu to visu, jāizveido speciāls raksts tieši Karlam un viņa ārprāta svītai, bet nē, mēs neko tādu nepieļausim, tad nabaga puikiņam sakāps galvā. Jau KIA klubiņš noteikti ir palīdzējis sajusties viņam varen īpašam, ja tas jau nav izdevies elementmaga talantam. Vēl par šiem notikumiem nedaudz vēlāk.

Jau šajā mācību pusgadā tā bija **ADELĪNA, KAS NOLĒMA KĻŪT PAR PIRMĀ PLĀNA AKTRISI** un tam viņa izvēlējās ļoti veiksmīgus līdzstrādniekus. Jau pirms tam viņa mēdza pakoķētēt ar kādu puisī šur, kādu tur, līdz Ridlijas jaunkundzei gan netika, par šīs elšpūtes nedienām mēs ar parunāsim, viņa ar nekur grāvī neguļ (ja guļ, tad ne jau viena, protams), bet Adelīna noteikti izcēlās. Kopā ar Skeizu Flaueru, protams. Viss sākās kā jauka romance, tad viņi abi pašķīrās. Tad Adelīna nolēma Skeizu krāpt ar Bendžaminu (viņš ir labākais krāpšanas pārinieks, to apliecina viņa daudzie diplomu pie sienas), tāpat nolēma rīkoties Skeizs (kopā ar to pašu draņķi Leo, bet abi ļoti sparīgi apgalvo, ka tas neskaitās. Jau nu Jums ticēsim!), pa vidu sāka maisīties kaut kāds tur durmštrangiētis Deivids Hamiltons, situāciju noteikti nedarot labāku. Kā tas viss beidzās, lasiet nedaudz vēlāk, mēs te cenšamies iemērot vismaz nelielu kriptu hronoloģijas. Bet vispār, vienīgais iemesls, kāpēc Adelīna nav izsviesta no skolas, ir tāpēc, ka Marjē ir viņas krustmāte un Karls Ross - brālēns. Otrās vai trešās pakāpes, tam nav nozīmes, bet tomēr šādi ietekmīgi kontakti ir galvenais skolas dzīvē. Lai dzīvo birokrātija! Iemesls, kāpēc arī Skeizs nav izmest no skolas, ir... godīgi, es pat nezinu, kāpēc. Metiet taču laukā to trako meiteņu mocītāju!

Liekas, šogad CŪKKĀRPA IR IESAISTĪJUSIES KĀDĀ ĻOTI ĪPAŠĀ APMAIŅAS PROGRAMMĀ,

jo tieši ap šo laiku mūsu skolas gaitēnos sākušas parādīties jaunas sejas. Es jau nu teikšu, ļoti smukas sejas. Piecdesmit procenti šo seju jau ir noķerti Eleonora tīklos, tā ka ja vēlaties sev kādu draudziņu, pasteidzieties. Starp šiem jauniņajiem ir Kurts Foltēns (mīļākais hobijs: meiteņu uzlūgšana precēties. Par to konkrētāk, nedaudz vēlāk), Alekss Straifs (mīļākais hobijs: suņu būdu apkrāsošana. Viņam palīdzēja arī tādi huligāni kā Martins Trusis, Hārdijs Horns. Liekas, ka leģendārajiem Zommera būdas dedzinātājiem ir uzradušies sekotāji. Jeb varbūt tie ir tie paši? Ja neskaita Aleksu, protams, viņš ir jauniņais, viņš no šejienes nekā nejēdz), arī Skots N. F. Skots (viņa vecāki laikam par nabaga puiku, dodot viņam šo vārdu, ir ņirgājušies, bet mīļākais hobijs ir koka priekšmetu grebšana. Cik neinteresanti, vai ne?), Džeks Holmss (mīļākais hobijs: savu kreklu atdošana Franciskai Amonai Bīrai. Klīst baumas, ka neveiksmīniece mīlas lietās, proti, Ilze Eira, pēc neveiksmes ar Dereku Vaisu, tad ar Bendžaminu Vaitu, centās ielīst arī šī jauneklā biksēs, bet pašas torņabiedrene Amona aizlikusi kāju priekšā. Ārprāts, vai ne? Liekas, ka EKK kapteine izvēlās savā komandā tos, kas ir tik pat samaitāti kā viņa pati. Secinājums: ja elšpūši būtu uz to spējīgi, tad viņi ar neķītrībām nodarbotos pat uz slotas sēžot, lai nezaudētu ne mirkli citu dzīves graušānā), tā arī Dveins Praiss (mīļākais hobijs: pārāk pieguļošu kreklu vilkšana un sava sērīgā dzīvesstāsta klāstīšana visiem, kas klausās. Tici vai nē, tādu ir gana daudz, bet, kā jau iepriekš tika minēts, šis čalītis jau ir rezervēts). Noteikti jāpiemin arī Kolins Ross, bet viņš ir piekabināts Karla stāstam, tā ka par šo gaišpauri parunāsim maķenīt vēlāk.

AR DAŽIEM AURORIEM SKOLĀ NEPIETIEK?

Kamēr Karlu visur pavadīja viņa miesassargi, līdz, protams, ļoti traģiskajam notikumam, tikmēr skolā iecilpoja cits, soloties kļūt par pastāvīgu viesi. Ļoti trakais un ļaunais Florenss Šepards. Pirmais, ko viņš darīja skolā, bija Karla nervu pabojāšana. Tas beidzās ar veiksmīgi zaudētiem 10 punktiem grifidoriem, bet nē, ar Šepardu nepietiek, piemētīsim viņam klāt kādu citu, ļoti negaidītu, kas tagad ir kļuvis par lokālo slavenību un ikdienā vairāk nodarbojās ar autogrāfu parakstīšanu, nekā ar savu pienākumu pildīšanu. Mēs visi viņu agrāk pazinām kā Papriku, bet tagad viņš jau ir Lorenss K. Brontē. Ja mēs viņam jautājam par to, vai viņš ir slavenā romāna „Džeina Eira” rakstnieces atvase, tad pie šī jautājuma viņš klusē un atsakās sniegt jebkādus komentārus. Aizdomīgi, vai ne? Bet jā, viņš ir zveromags, par to bija liels skandāls, bet viņš spēja pareizi iedurt bultiņu Goldingas sirsniņā, lai skolā paliktu, ne tikai kā ex-aurors, bet arī ežu, mežu pārzinis, kad pēc traģiskajiem Vilkēdes būdas notikumiem pats Vilkēde aiztinās, Nimblvitu arī līdzī paķerot (viņi abi bija vilkači, lūk kāpēc!). Neilgi pēc tam Flēra pavisam oficiāli kļuva par jauno direktisi, elšpūšus atstājot Šepardam. Jāsaka, nabaga elšpūši no šīs traumas nekad neatgūsies, tāpat kā kraukļanagi visa gada garumā nav spējuši noorganizēt nevienu torņa ballīti. Nožēlojami, vai ne?

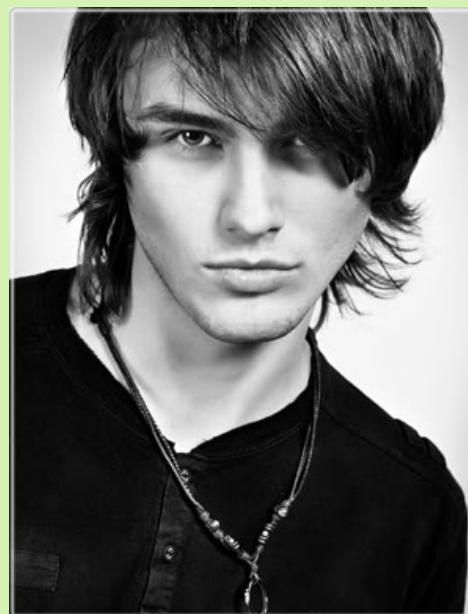
Bet tagad **ATPAKAĻ PIE ROSU SĀGAS**. Viņu piedzīvojumi pierādīja, ka skola nemaz nav tik droša, kā visiem licies. Tik viegli noziedznieki spēja ar *Valdum* pakļaut virkni skolēnu, lai dabūtu matus, tad uztaisītu daudzus mikstūras, paņemot vēl kaudzīti skolnieku ķīlā, lai beigās tiktu pie Karla. Beigās viss tāpat neizdevās, jo ieradās Moro triko biksēs un izglāba dienu. Atkal. Tāpat, kā viņš to, liekas, turpinās darīt līdz savam sirmam vecumam, jo savu dzīvīšu laikā Rosu dzimta ir paspējusi sataisīt pārāk dziļas ziepes, iegūstot pārāk ietekmīgus ienaidniekus. Malači, aplausus par to. Liekas, pat Hitlers nespēja saķēzīt tik daudz. Jebkurā gadījumā, aurors pagalam, vairāki skolēni traumēti, daži pat neatgriezeniski iezīmēti (piemēram, Rina Aiko. Tādu topmodeļu aģentūrās vairs neņems. Lai gan neņemtu arī tāpat, jo Žilī Mondino ātri viņu izēstu no šīs vietas, vēloties būt vienīgā Cūkkārpas zvaigzne, kā arī Rinai ir pārāk dīvaini draugi, kas turpina popularizēt Rinas un Karla mīlestību. Lulū, tiec tam pāri, tas nekad nenotiks! Bet labā ziņa - arī Aludra ar Karlu kopā nebūs. Arī Karls un Hloja ne, nedz Karls un Jūnija, nedz Karls un Kolins... pardon, tas ir nepareizais baumu raksts). Vārdu sakot, nelaime viena pēc otras, bet neaizmirsīsim arī labās ziņas! Ak, nē, piedodiet, tādu nav, mana kļūda. Skolā saradās kaudze elementmagu, kas noteikti palīdzēs skolai nogrūt ātrāk (pauze gavilēm), tikmēr skolā ierodas Kolins Ross, sākot deldēt visu

nervus, pēc tam apkārt vazājās arī ministra vecākais dēls, kas, šķiet, ir pieslēgjis tumšajiem spēkiem, bet kamēr viņš nespers savu kāju Cūkkārpā, tikmēr tā ir Moro un citu problēma, paldies trīctārpiem un Merlina biksēm. Vārdu sakot, tas viss ir ļoti sarežģīti un labāk savu degunu tur nebāz, savādāk pievienosies ļoti traumēto skolēnu pulkam. Tas saīsinās Tavu dzīvi par 42 procentiem!

Tikmēr varēja uzgavilēt visi mazie emo bērni un tie, kas nespēj pāri lūpām izplaut tos trīs vārdus, ko daži konkrēti cilvēki skolā deldē ik dienas ik katram, kas to vēlas dzirdēt. Skolu ieradās glābt **PROBLĒMKASTE**. Liekas gan, ka aiz kastes anonīmais sēdētājs drīz nošāvās, nespējot izturēt tos nerimstošos emo dzejas kalnus, kas plūda viņa virzienā, tāpēc šī kaste pārtrauca eksistēt. Jo labāk mums, tad Malači var turpināt ņirgāties par visu problēmām arī tālāk, pa vecam.

Tagad nedaudz **PAR BENDŽAMINU**. Viņš, kā jau tas bija pērn, vēl joprojām nevar palikt kopā ar savu mīļoto Dariu. Kā izrādās, arī Vendija fon Grāfa šo mierinājumu sniegt nevarēja pat pēc tam, kad abi viens otram gandrīz tikuši izprecināti. Tas gan nenotika, par laimi visām skolas vientuļajām meitenēm un puisiem, kā arī tas nozīmē, ka Vendija varēs palikt kopā ar Bastionu Bebriņu. Kurš gan šim jaunajam dziedonim varētu turēties pretī, kad visai skolai izdevās ievērot, cik mīlīgi viņš izskatās balerīnas svārciņos? Un arī paspējām redzēt to, cik iespaidīgi viņš centās Loopam van Heltonam uzlabot degunu, bet tur Bendžamins patraucēja. Žēl, žēl, laikam Benam ir līdzīga dienas glābšanas nosliece, kā pasniedzējam Moro. Tiesa savu ne visai lielo tumšo zinšu māku viņš aizvieto ar nākotnes pareģošanu. Ja nevēlaties to izjust arī uz savas ādas, labāk Vaitam klāt skaries tikai cimdos. Bet jā, Bens noraidīja Ilzi Eiru, noraidīja arī Viktoriju Neferetu (mazais skuķis, šķiet, no šīs traumas nekad neatkopsies, lai gan viņas jau tā raustīgo valodu tas nekādi nav spējis ietekmēt vēl sliktāk), nolaupija Skeizam Adelīnu, bieži ir uzprasījies

dabūt pa purnu no citiem skolēniem, tai skaitā no Kolina, paralēli pat cenšoties sev nocopēt Felitu L. Adegredi, bet nē, Felita tomēr nolēma par labu Kolinam, bet Kolins, čamma, visu ļoti asi sabojāja. Vārdu sakot, Bendžamins ir bēdīgs un nožēlojams bez gala. Viņa sagrauto dvēselīti, liekas, spētu glābt tikai Melinda Melnā, kas ir ieradusies atpakaļ skolā, lai pabeigtu mācības un atjaunotu savu vergtutes statusu, bet par to vēlāk. Benam neveicās arī tad, ka viņš centās draudzēties ar Beiliju. Viss beidzās ar sadurtu roku. Nabaga roka. Un arī nabaga Bena baltais flīģelis. To ar saviem mazajiem, nekrietnajiem pirksteļiem šajā mācību gadā aizskāra vairāk svešu neģēļu kā klavieru īpašniekam būtu gribējies.

Tagad nedaudz **PAR ELEONORU**. Redz, Bens un Leo - viņi vienkārši ir pārlieku aktīvi cilvēki un Malačiem ļoti patīk par viņiem ņirgāties, tāpēc te būs. Kā visi zina, Leo jau savā pirmajā gadā savaņģoja daudzas sirdis, šogad nav savādāk. Šogad viss sākās ar Vinstonu Allanu. Nabaga grifidors pat neredzēja, kas viņam trāpīja, kad abi jau sāka aizvadīt kopā vairākas naktis, izvēloties ļoti dīvainas un nepiemērotas vietas. Tad Džeralds Dzamsters.

Vienīgais iemesls, kāpēc viņš tika komandā - lai tā trakā elšpūte spētu veiksmīgāk izveidot sevis dievināšanas kultu un tieši tas ir tas, par ko Dzamsters vislabprātāk nodarbojās. Tad nāca Kurts Foltēns. Šams paspējis Eleonoru jau bildināt. Klīst baumas, ka tas, kā viss šis beigsies, uzzināsim tikai skolas noslēguma mielastā, tāpēc esiet vērīgi, salkanas vārdu apmaiņas un neērtas situācijas garantētas. Tad nāca Dveins Praiss. Čalītis vienkārši meklēja, kur ir veļas mazgātava, tā vietā tika pie labas draudzenes, no kuras nekad

vairs netiks vaļā (tas tāpēc, klīst baumas, ka Ridlijas jaunkundze sadarbojās ar kaķi Gregu Ūsi un Patriku Hamundsenu dvēseļu tirgošanā. Ļoti nopietns un bīstams bizness. Tieši tā Skeizs pazaudēja savējo, jo ar to nolēma nodarboties arī Adelīna. Nabadziņš). Nu ja, arī Skeizs dabūja savu daļiņu Eleonoras, tā tik pasaulei pierādot, ka nabadziņš nav ne kriptu labāks par pašu Adelīnu, tik viegli krītot kārdinājumā. Tas tikai pierāda, ka ne tikai Ridlija nav zaudējusi savu ķerieni, bet arī citi ir pievienojušies šai neoficiāli dibinātajai siržu laužēju skolai.

Bet patiesi, **DVĒSEĻU TIRGOŠANA**, lai arī pagrīdē, iet uz pilnu klapi, uzmanies, izlasi visus dokumentus, kurus paraksti, vai arī Tev ies plāni. Ja neticat šim brīdinājumam, pajautāriet Alvīnai Feradijai. Ar dvēselēm jokot nevajag. Tiesa, lai to pavaicātu, Jums būtu jābrauc uz Āfriku. Patālu ir gan, bet mūsdienu Lidu tīkls spēj visu, vajag tikai spēcīgu un izturīgu kuņģi un mitrās salvetes, lai sevi pēc tam savestu kārtībā, savādāk izskatīsieties tāpat kā Bronhs Īts pēc sava bronhīta. Tas bija ļoti nepatīkams skats. Malačiem pēc šī vēl joprojām rādās murgi. Kā arī „Sūdzskopa” slepenā redakcija vēl joprojām nav atrasta, tā pat kā Šarmē dvīnīšu mantojums! Bagātību meklētāji, beidziet lakt rumu un sāciet rakt omītes...tas ir, viņu mantojumu.

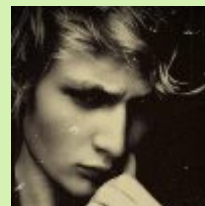
Paralēli skolā atgriezās **SEN NEREDZĒTAS SEJAS**. Viss sākās jau ar iepriekš pieminēto *Felitu Adegredi*, tā arī *Morganu Lazarusu*, kas nu dzīvo *Kasandras Makdornas* paspārnē (adoptēts, nabadziņš, tas nozīmē katru dienu aizvadīt kā burvestību mācību stundu, bet vismaz vienā priekšmetā viņam būs I) un, protams, *Melindu Melno*, tikmēr citi sola skolā nekad vairs neatgriezties.

Rivendella Mūna. Viņas aiziešana noveda līdz asarām *Lulū Njiku*, jāsaka, ka nabaga (viltus) rozmati līdz asarām būtu novedusi arī viņas labā drauga nāve, kas iedzina meiteni dziļā depresijā. Ardievas Baiļu Faktoram. Ardievas, tāpat, šķiet, grasās teikt arī *Gabriela Steina*, kad vecāki nolēmuši viņu labāk transportēt uz Bosbatonu. Pēc visai neparastajiem notikumiem, nolaupot *Kellu di Vontu*, droši vien, ka nekas cits neatliks arī *Kristoferam Drū*. Viņš ir gājis cauri daudz kam. Bijis kopā ar Eleonoru, bijis kopā ar Aludru, tad kopā ar Kellu, beigās viņu nolaupījis kaut kādu dīvainu ģimeņu nesaskaņu dēļ, Steinu paņemot kā savu līdzzinātāju. Tieši tas bija moments, kad visi skolas bukmeikeri sāka izteikt prognozes par to, cik ātri *Flēra Goldinga* paliks sirma. *Anastasijai Romānovai* tas prasīja aptuveni trīs gadus, vai Goldinga pārspēs rekordu (garuma ziņā, ne īsumā. Ātri nojūgties spēj jebkurš. Paskatieties tikai uz pašu Kristoferu. Tik jauks puika

bija, bet nu - tīrais ārprāts)? Bet jā, kā izrādās, arī nabaga Lulū bija nopietns pamats, lai viņa paliktu galīgi dīva. Nabadzīte ir adoptēta un pirmā kursa slīdeni *Zaku Vinglesu* varētu saukt par pilntiesīgu brāli. Šoks, vai ne? Laiks rādīs, kurai ģimenei (viltus)rozmate nolems par labu (bet tik un tā RinaxKarls nekad nenotiks! Par LeoxLeo gan noliegt nevar).

Tikmēr, ja atkal pievērsamies pasniedzēju notikumiem, noteikti **ATMINĒSIMIES TĀDU DŽEIMSU VOLISU**. Daudziem viņš atmiņā ir palicis kā draņķis, citiem viņš atmiņā ir palicis kā... draņķis. Vai maz ir citi varianti? Jebkurā gadījumā, kādu laiku viņš aplaimoja skolēnus ar savu klātbūtni, cenšoties viņu cietajās galvās iešaut kādas mākslinieciskas zinības. Neveiksmīgi. Tā vietā viņš padeldēja Bena nervus un drīz atkal aizlaidās, atstājot Bendžaminam savus ne visai mīļīgos skolas apartamentus, savu jauno meitiņu, protams, paņemot sev līdzī.

Ja esi nolēmis nākamgad piekopt paradumu daudz pārkāpt noteikumus, iesakām to darīt tikai tad, kad skolā vairs nebūs pasniedzēja Moro, jo redz kļīst baumas, ka viņš ar mūsu direktīsi Goldingu runājuši **PAR DRASTISKU SODU IEVIEŠANU SKOLĀ**. Daži nelaimīgie paspējuši to izbaudīt uz savas ādas jau šajā gadā, sākot ar trofeju spodrināšanu cauru dienu un nakti, beidzot ar saķēdēšanu roku dzelžos visas nakts garumā. Abām nelaimīgajām pieķēdētājām [proti, Adelīnai un Eleonorai] tas nāca komplekta arī ar garu un sāpīgu morāles lekciju, slotu konfiscēšanu un pat ar draudiem liegt piedalīties kalambola finālspēlē. Par laimi Adelīnai, par nelaimi kraukļanagu komandai viņa tika pie fināla, bet abām slotas tik un tā tika konfiscētas un nu bija nopelnīts Moro visus pavadošais vanaga skatiens. Baisi, baisi. Laikam jau speciālās mācību stundas visi torņiem, kur ļoti gari un plaši runāja par to, kāpēc noteikumi ir labi un kāpēc tos pārkāpt ir slikti, nebija nevienam nācis par labu, ja nu vienīgi Džeraldam Džamsteram, kas acīmredzot izbaudīja runāšanu pretī pasniedzējiem no visas sirds, aplaimojot pasniedzējus arī ar kučieru uzbrukumiem profesoru kabinetos. Nepaveicās Adrianam Toram, kas bija nolēmis slīdeņu koptelpā izlikto noteikumu sarakstu izmantot kā savu mākslas kanvu, kā rezultātā dabūja norauties no profesores Mado. Podomājiet tik, šī taurenīgā un gaisīgā pasniedzēja pat māc kādu sodīt! Tas noteikti bija liels satricinājums viņas dvēselei. Varbūt tieši tāpēc sākušas kļīst baumas, ka viņa kopā ar vientiešu mācības pasniedzēju Ado laidīs prom no skolas, lai dotos uz siltajām zemēm. Ej nu sažina, vai arī aši izprecēties.

Paralēli skolā ir **DAUDZ PAŠNĀVNICISKU TIEKSMJU** piepildīti skolēni. Sākot ar Skeizu, kas periodā, kad bija šķīries no Adelīnas, lēma par labu alkoholam un smēķēšanai, tā sevi ievilkot kaudzē problēmu, tā arī vecā labā Mētra, nespējot teikt "nē" narkotikām, tā arī Stefānija Mārtinsonē, bet viņai ar to veicās vismazāk, jo atnāca Moro un visu ballīti izjauca, pat Eduards de Lakruāzs nespēja lāga situāciju ietekmēt. Ja iesākām par šo mīlas mežglu, tad visai ienesīgi - Eduards de Lakruāzs sadraudzējās ar Stefāniju Mārtinsoni, tā arī ar Liliju Krūmiņu. Liekas, ka šī trijotne kādu laiku bija ļoti laimīga, bet tagad laimīgi ir tikai divi. Jūs teiktu, ka laimīgais ir tas pāris, kas palika kopā, atstājot trešo riteni lieku? Nē, patiesībā, vienīgās un pat tad nosacīti laimīgās ir Lilija ar Stefāniju, jo iedeva Eduardam kurvīti. Tagad, kā ziņo mūsu speciālkorespondents, Eduards mokās ar nopietnām emocionālām problēmām spoku klātbūtnē. Jādomā, ka nākamgad abas jaunās lēdijas dabūs trūkties no šī grīfidora.

Mēs nemaz **NESĀKSIM IZTIRZĀT NOTIKUMUS**, kas norisinājās Valentīndienas ballē vai Cūkmiestiņa nedēļas nogalē. Pārāk daudz asaru, laužtu degunu, dinamīta un pārāk dārgu zābaku. Patiesībā, liste nekur nebeidzas. Gribētos pieminēt apburošo Bebrīņa paziņojumu, kuru viņam noorganizēja Bendžamins Vaits ar Vendiju fon Grāfu. Tā Vendija tika pie sava Bastiona baleta svārciņos, bet Bens pie kautiņu novēršanas, kas arī, par laimi Loopa van Heltona degunam, izdevās. Tikmēr Cūkmiestiņā goblini labprāt būtu gribējuši uzspridzināt visu skolu, bet viņiem neļāva to darīt, nācās vien iztikt ar Cūkmiestiņa spridzināšanu. Neraža, vai ne?

Godīgi, šobrīd Malačiem sāk aptrūkties spēka turpināt šo baumu tirādi. Patiesībā, kamēr Malači šo raksta, Jūs turpināt ārdīties skolā, tāpēc šis vienmēr būs tikai **STĀSTS PAR MŪSU PAGĀTNI**. Tajā lielu lomu pēdējās skolas dienās ieņēma Melinda Melnā. Viņa, laikam, bija ļoti noilgojusies pēc visiem saviem senajiem un jaunajiem draugiem. Sākot ar savu māsu Nīki (kura ir stāvoklī, apsveicam ar to. Šī ir vienīgā ziņa, par kuru Malači neiedrošināsies pateikt neko sliktu, jo tas taču ir tik sasodīti mīļīgi!), beidzot ar Kristoferu Donavani un Bendžaminu Vaitu. Ak vai, šīs rindas par šo kraukļanagu septītzemnieci tāpat pilnībā cenzētu, tāpēc nemaz nesāksim. Ir zināms tas, ka viņa ir gatava visu dzīves apgāzt kājām gaisā rekordīsā laikā,

saistībā ar dažiem nolemtajiem, piemēram ar Benu un Kristoferu Donavani, tas pat ir izdevies. Vai uz labu? Spriediet paši, bet Melindu šeit mums tā pat nenāksies daudz redzēt. [pauze atvieglotai nopūtai]

Gribētos piebilst, ka **NESTANDARTA ATTIECĪBAS** vēl joprojām ir modē. To cenšas pierādīt nelielais slīdenis Martins Trusis. Tāds dīvains puikiņš ar vienu mācību grāmatu, gatavību slepkavot torņabiedrus, ja tie salauž viņa zīmuļus, un Martinam ir arī paradums mest acis uz zēniem. Jā, tieši tā. Šis nelaimīgais ir Dairuss Bekets, slavens ar Efijas Džoiņas Mazīnī un Ārona Mordīnī mocīšanu, pateicoties košļenēm. Vārdu sakot, Martins cenšas pielīst Dairusam, Dairuss to pārāk neakceptē, par savu īsto mīlestību tik un tā atzīstot ezerā mītošo Krāķenu [pauze "aww" nopūtai]. Nekas, Martinam ir rezerves plāns kopā ar Gabrielu Steinu.

Vai prasīsit mums, kā beidzās **KALAMBOLA SEZONA**? Ar jaunu kukuļu kaudzi. Uzvaru norāva kraukļanags, tā tikai pierādot, ka Toms Lunaro vienkārši šogad bija bagātākais, viltīgākais un apņēmīgākais kapteinis. Lūdziet Merlina bikšu staru, ka viņš ātrāk pametīs skolu un ļaus izpausties kādam citam ļoti ļaunam ģēnijam, jo pagaidām šis kraukļanags ir spējīgs savākt visus laurus gan kalambolā, gan mācībās, gan savā sociālajā dzīvē ar pārsteidzošu meistarību. Tas gan nemaina faktu, ka uz Aliju Grotu šī naudas maģija neiedarbojas.

Uz vēl kādas pozitīvas nots tuvojoties finālam, varbūt skolā būs **VĒL VIENAS KĀZAS**. Tas, iespējams, varētu notikt starp Gabrielu Moro un Flēru Goldingu, jo, redz, ar skolas mirklīgo lielinkvizitori Rebeku Greisu profesoram Moro galīgi nekas neizdevās. It nemaz neizdevās. Nemaz neprasiēt, arī tas tiks cenzēts, bet starp šiem abiem kaut kas patiesi sāk veidoties. Jācer, ka kādi ļaunie maģi beigās visu nesabojās, kas visdrīzāk notiks, bet cerēsim, ka ne skolas sienās, papildinot trako un traumēto skolēnu sarakstu.

Vēl gribētos piebilst, ka Nīke nebūt nebūs vienīgā **LAIMĪGĀ MĀMIŅA**. Makreigts ir papildējies apbērot arī savu darba kolēģi, nenoliegšim, ka jauko ārsti Eleno O' Nīlu. Apsveicam ar šo skaisto faktu!

Ko mēs varam secināt no šī monstrozā teksta blāķa? To, ka šīs skolas **SKOLĒNI IR TRAKI**, divtik traki ir tie, kas pamet citas skolas, lai dotos šurp. Arī to, ka pasniedzēji dažbrīd nav nemaz labāki par pašiem skolēniem un lai Merlina bārda un apakšbikses mums stāv klāt, ja mēs plānojam izkļūt no šī elles cauruma. Pieredze un arī Bena pareģojums vēsta, ka vasara mums visiem nebūs ne par matu labāka, tāpēc Malači pēc šī ārpūtīgā mācību gada vēl Jums patiesi šausmīgu vasaru, un nelieciet man vilties, lai Cūkkārpa turpinātu pasaulē nest savu šausminošo, skandalozo vārdu un lai visi, kad runā par šo skolu, teiktu: „Tu nekā nezini, Tu neesi bijis TUR” un „Baidies! Ļoti baidies” [divi ļoti pazīstami šausmeņu citāti, šai situācijai der pilnībā]. Kā nekā mūsu skolas moto vēsta: „Nekad nekutini guļošu pūķi.” Un tad jāpiebilst, ka mēs guļošus pūķus mākām kutināt pārāk labi. Mūsu ne tik spēcīgā puse ir tikt vaļā no nokaitinātā pūķa.

Tikai to sliktāko vēlot,
Malacis un Malacis

Skolēnu pāriši (Lietas, kas TEV ir jāzina)

Mīlestība, tā ir lieta, kas liek griezties visai pasaulei. Cūkkārpiešiem to divreiz teikt nevajag, tieši tāpēc viņi pēc šīs parādības tver kā traki. Gan pēc īstās mīlestības, gan... ne tik īstās. Jā, laikam „ne tik īstā” būtu īstāks un biežāk novērots brīnums. Kādi mēs te visi samaitāti, ne tā? Lai vai kā, šajā burrrvīgajā Malaču rakstiņā pamielo acis tieši ar skolas aktuālākajiem un skandalozākajiem pārišiem un viņu likstām, trijstūriem, četrstūriem, rombiem un paralēlskaldņiem. Vai kāds būtu saderējis uz to, cik vairāk cilvēkus iesaistīs vienā mīlas sīgā? Liekas, ka tā, jo šī sacensība ir aktuāla un nekad nebeidzas. Ja tu neesi bijis iemīlējies, tad tu neesi bijis Cūkkārpā, saulīt.

Šausmīgākās izšķiršanās. Kā gan bez tām, vai ne? Vai jūs iedomājaties to pašu, ko mēs? **Toms Lunaro** un **Alija Grota**. Laikam grifidoru prefektei apnika redzēt, ka Lunaro vairāk aizraujas ar kalambolu, velta arī tam daudz vairāk laika nekā Alijai. Nu redz, Tomam tas tomēr atmaksājās, iecekojiet viņa kalambola kausu! Lai vai kā, vēl vienu gabaliņu no Alijas viņš drīzumā nedabūs, tāpat kā pērn gabaliņu pēc šķiršanās nebija dabūjis **Reinis Šusts**, kad abi pašķīrās. Vismaz Reinis atrada savu mieru **Feitas Fosteres** azotē, par to tad mums nav interesanti rakstīt.

Atpakaļ pie Toma. Bija neliels tracis, kad viņš draudzīgi ballē čubinājās ar **Eniju Andersoni**, protams, ka arī viņu starpā ir siltas jūtas, bet Alijas greizsirdība ir bijusi spēcīgāka, tāpat arī Alijas spēcīgā roka. Viņa taču arī ir spēlējusi kalambolu, tāpēc par spēka trūkumu sūdzēties nevar, iekrāmēja tieši pa Enijas vaiga viducīti. Tas, protams, patraucēs Tomam un Alijai saieties kopā. Liekas, ka arī Enija neies pamierināt kraukļanagu pēc šīm neveiksmēm. Meitenes, Toms ieiet vecpuišos. Vai arī tomēr ne? Plāns boikotēt Valentīndienas balli Tomam neizdevās, tā vietā viņš dabūja izskatīgu slīdeni pie sāniem, proti, **Elizu Greju**. Nedaudz ar mikstūrām apsēstu, bet tomēr, baumo, ka sakarīgu. Jāšaubās gan, ka arī tur kas sanāks, jo Eliza ir bijusi manīta kopā arī ar **Kolinu Rosu**. Toms, atšķirībā no dažiem labiem, neatbalsta paražas, kad visi čupojas ar visiem.

Dažiem labiem. Kā vienu no šīs grupas līderiem, kas neatsakās no vairāku cilvēku attiecībām, ir **Bendžamins Vaitis** (un viņa mūžam neveiksmīgā mīlestība). Neveiksmīga, jo viņš ir spiests būt šķirts no savas sirdspukītes **Darias Loksas**, kas agrāk bijusi slīdene. Protams, tā jau kādu laiku nav svaiga ziņa, bet varbūt fakts, ka pat **Vendija fon Grāfa** nav spējusi glābt Benu no sirdslietu problēmām, varētu būt kas svaigāks (palūkojaties uz to no gaišās puses. Vendija tika pie **Bastiona Bebrīņa**. Visi šī dziedoņa fani piekritīs, ka tā bija laba apmaiņa). Redz, ģimene bija domājusi abus saprecināt. Vendija gan uz saderināšanos neieradās, radot kaudzi jaunu problēmu sev un Benam, kā rezultātā kraukļanags ir un paliek vientuļš daudzu cilvēku ielenkumā, jo bēdas vienmēr var iet izraudāt pie **Eleonoras Ridlijas**, ar kuru attiecības nav jaucis jau vairāk kā gadu. Liekas gan, ka citas viņa vairāk vai mazāk meitenes, nav tik piemīlīgas. Kā viena no tām būtu daudzsološā modele **Žili Mondino**. Viņa izmanto visas iespējas, lai patukšotu Bena maku un pacietības mēru, bet laikam jau Benam šīs pacietības ir gana daudz. Gana daudz, lai atlicinātu nedaudz arī **Melindai Melnajai**. Šis vārds droši vien vairāku komentārus neprasa.

Ja nu interesējaties, tad ar **Benu un Denu san Ferāno** arī neiet diez ko lādzīgi, jo Bens tik un tā paliek vairāk vai mazāk uzticīgs Darijai, bet kā viņas brālim, Denam ir pienākums māsai vēlēt tikai to labāko, kā arī paralēli jau ir vēlme kraukļanagu savākt tikai sev, bet visiem ir skaidrs, ka mūsu skolas pareģis nevar piederēt vienai personai. Vismaz ne vienai, kas atrodas skolas sienās. Ak, viņa nolemtais, nolemtais liktenis.

Tikmēr elšpūšu frontē ir vēl kāds, kuram mīlas lietās nekādi neiet, proti, **Ilze Eira**. Sākumā viņa bija iecerējusi pabūt kopā ar **Dereku Vaisu**. Vasarā attiecības izjuka, diemžēl. Tad izmēģināja **Bendžaminu Vaitu**, bet nekas vairāk par vienas nakts sakaru tur nav sanācis. Laikam Bens tomēr neļauj savā sirsniņā ienākt kurai katrai (šeit var iestarpināt vēl kādu, kas netika pie Bena gabaliņa. Tā būtu grifidoru pirmziemniece **Viktorija Nefereta**. Sākās viss kā nevainīgas sarunas gan par ikdienu, gan par savām problēmām, šķietami beidzās ar meitenes pilnīgu ieķeršanos Benā. Diemžēl, ne abpusēji, tā kā Viktorijai

nāksies valdīt savus zirgus un palikt tukšām rokām. Neraudi, saulīt, gan jau kaut kad tiks pie kāda sakarīgāka), tad centās salaist ar **Džeku Holmsu**. Šis puisis viņai tapa tuvs ne tikai sirdij, bet arī kājām, jo viņš ir elšpūtis. Lai viņu satiktu, nemaz nekur tālu nevajadzētu iet, ne? Viss jau būtu izvērsies ļoti labi un skaisti, bet šajā tornī mīlestības konkurence laikam ir dikti aktuāla, kā pagājušajā gadā, tā šajā. Pērn **F. Amona Bīra** bija Ilzei nocēlusi **Stīvenu Defenderu**, bet šogad nocelšanu veica tieši kopā ar Džeku. Vai pašam Džekam šajā situācijā bija izvēle? Par to vēsture klusē, bet tagad Džeks ir kopā ar Amonu, un Ilzei neatliek nekas cits, kā kārtējo reizi aplauzties. Varbūt nākošreiz veiksies labāk. (Mēs gan ļoti ceram, ka nē.)

Tikmēr pirmziemnieku frontē. Protams, ka starp vienaudžiem sirdij tuvus cilvēkus atrast ir vieglāk, vai ne? Tāpat nolēma **Džeralds Dzamsters** un **Selēna Kērvuda**. Par viņiem daudz neklāstīsim, jo tur tās attiecības ir pārsteidzoši stabilas un skaistas. Liekas, viņi piedzīvoja tikai nelielu lūzuma punktu, kad pa vidu jaucās **Bernardo Rihbeiro**, bet viņš tika pasūtīts divas mājas tālāk, Džeralds ar Selēnu paliek kopā, pat ja kādu laiku Džeralds bija izrādījis interesi par **Eleonoru Ridliju**, bet tā laikam bija tikai pielabināšanās, lai nostabilizētu vietu EKK komandā. Tie elšpūši nu gan ir pārsteidzoši aprēķinātāji!

Ar mīlas lietām krāmēties nolēma arī **Lilija Krūmiņa**, **Stēfānija Martinsone** un **Eduards de Lakruāzs**.

Redz, viņiem tas izvērtās ļoti slikti. Visi trīs sākumā bija draugi, bet tad bērni nolēma spēlēties pa nopietnam. Tad draudzība izvērtās savādāka. Lilija un Eduards, tad vēl Eduards un Stēfānija. Ja viņi ņemtu paraugu no tiem, kas neatsaka no plašām attiecībām, tad problēmu nemaz nebūtu, bet šeit greizsirdība ir pirmajā vietā. Redz, Stēfānija satrakojās pat tik ļoti, ka bija gatava sev darīt galu. Neiznāca gan. Kopš Dina Danska torņi tam vairs nav piemēroti, kā izrādās, drupas mežmalā arī nelīdzēja, tam patraucēja Moro. Lai vai kā, Eduards laba nevēlēja, beigās viņš dabūja kurvīti no abām. Vārdu sakot, šis trio nu ir šķirts, un katrs savā stūrītī lāpa sirdis, gatavojoties nākošajam mīlas uzbrukumam. Cūkkārpā tas parasti neliek ilgi gaidīt.

Pirmziemnieku mīlestība veidojas arī starp **Martinu Trusi** un **Dairusu Beketu**. Jāsaka, ka ļoti vienpusīgi. Martins Trusis nedala nedz dzimumu, nedz vecumu, metot acis arī uz **Gabrielu Steinu**. Protams, ka no tā nekas labs nevar sanākt. Nedz Gabriela sapratīs Martina dīvainās izpausmes, nedz to sapratīs pats Dairuss, bet nevar noliegt, ka no šī slīdeņa Dairusam izvairīties nebūs viegli, abi taču dzīvojas vienā tornī, ne? Mīlēt vai bēgt – tāda ir izvēle.

Līdzīga izvēle ir arī **Karlam Rosam**. Viņam meitenes uzbāžas pat nepieklājīgi aktīvi un neatlaidīgi. Visi noteikti esam dzirdējuši par KIA, vai ne? Uztaisīt fanu klubu, lai tikai uzdāvinātu tumšo šokolādi? Nesmīdiniet mani. Protams, ka galvenā ideja ir Karlam piebraukt. Muļķīgi ir to darīt vairākām vienlaicīgi. Ar Karla „mīļošanu” aktīvi

nodarbojās kā **Jūnija Arliana**, tā arī **Hloja Dominika**. Vienīgā, kurai, šķietami, vismaz pa pusei sanāk, ir **Aludra de Mairāna**. Es pieņemu, ka izdodas, jo viņa neiesaistās šajā slimīgajā klubiņā, kā arī ir apveltīta ar apbrīnojamu uzmācību un pacietību. Lai vai kā, Karlam nāksies vēl ar šo visu kādu laiku samierināties, cerot, ka fanu pulki netaps lielāki.

Ja paturpinām pa Karla tēmu, tad viņam ir vēl kāda pielūdzēja, kas nav nedz KIA biedre, nedz Aludra de Mairāna. Tā ir **Rina Aiko**. Abi divi daudz pieredzējuši, lai arī dikti atšķirīgi, vai tā nebūtu lieliska mīlestība? Mēs jau zinām personu, kas ko šādu atbalstītu par visiem divsimts procentiem, bet viena no lietām, kas Karlam padodas vislabāk (ja neskaita neglābjamu iekulšanos problēmās, ko izraisījušas viņa ģimenes nepareizās izvēles), tad tā ir cilvēku un viņu emociju ignorēšana. Karls neļausies nedz trakām KIA meitenēm, nedz Rinai, nedz arī Aludrai. Kas nāks un

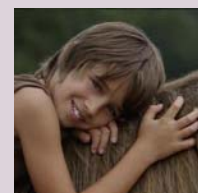
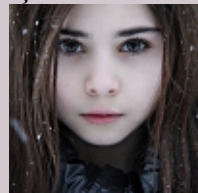
atkausēs ledus prinča sirdi?

Jāsaka, ka **Hloja Dominika** savas simpātijas nekautrējas izrādīt tikai vienai personai. Sakarā ar šo personu, viņa savu gaumi jau atkal dala ar draudzeni Jūniju. Runa ir par slīdeni **Silvinetu**. Neliekas, ka viņš būtu dikti ieinteresēts meitenēs, bet meitenes noteikti ir ieinteresētas viņā. Kā viņš parādās pie horizonta, tā abas viņam aptinas vismaz piecas reizes apkārt, vēl kādu laiku nelaižot vaļā. Jūnija un Hloja, vēstījums Jums – beidziet uzmākties cilvēkiem, ja neplānojat zagt viņu sirdis. Šāda neizlēmība ir kaitinoša.

Arī **Kristofers Drū** nav bijis īpaši veiksmīgākais mīlas lietās. Pērn aplauzies ar **Eleonoru Ridliju**, tad ieritinājās **Aludras** azotē. Liekas gan, ka Kristofera un Aludras intereses mainījās, nav skaidrs tikai, kuram pirmajam. Vai Aludra sāka ignorēt Kristoferu un tā vietā vairāk būt tieši Karla klātbūtnē, jebšu tas bija tieši Kristofers, kas atjaunoja kontaktus ar senu bērnības draudzeni **Kellu di Vontu**? Tagad jau tam vairs nav nozīmes, tāpat kā pa daļai pašām attiecībām. Kellas ģimene un pēc tam arī paša Kristofera visai neadekvātā rīcība attiecību veiksmīgumu iedragāja. Kellas ģimene nav īsti labākajos draugos ar likumu ievērošanu (vismaz tēvs nav), tikmēr Kristofers, lai pierādītu savu taisnību, sadomā Kellu nolaupīt. Tā gan nebija nekāda romantiskā laupīšana, kā to mēdz darīt kāzās un vientiešu filmās. Nē, prieka tur nekāda, noteikti pat Kristofera līdzzinātāja **Gabriela Steina** it nemaz neizklaidējās. Tā rezultātā Kella un Kristofers abi dabūja traumu un kādu laiku vēl par sirds lietām padomāt nevarēs.

Tagad nedaudz ziņas no mīlas lietu pozitīvā gala. Tieši līdzīga domāšana ir viens no veidiem, kā nobruģēt veiksmīgu ceļu attiecībām. Uz šo principu ļoti paļaujas **Ārons Mordīnī** un **Efija Mazinī** (abi ir – īnī. Tas jau ir pārāk ideāli. Precoties Efijai būs mazāks šoks ar uzvārda mainīšanos). Abi interesējas par pūķiem, par burbuljiem, saulstariem un tādām lietām. Abi ir gatavi izdaiļot Dairusa seju ar dūrēm, ja nu šams sadomā lipināt Efijas svārkos košļenes. Vārdu sakot, ļoti skaisti un piemīļīgi. Droši vien, ka ābeļu dārzā kokā iegrebtā sirsniņa „Ā+E” ir tieši viņu veikums.

Jāpiebilst gan, ka **Dairuss**, neskatoties uz Martina izrādīto interesi par viņu, jau ir atradis savu otru pusīti. Tā gan ietilpst visai neparasto attiecību kategorijā. Dairuss un **skolas ezerā mītošais kalmārs**, kļīst baumas, ka viņu sauc Krākens, vismaz skolēni viņu tā saukā. Šai mīlestībai nūdien ir ļoti daudz šķēršļu, bet Cūkkārpā loģikas un fizikas likumi grūst nesalīdzinoši viegli, tad jau problēmām nevajadzētu būt.

Tikmēr **Kolins**, no Durmštrangas atvilktais audzēknis un Karla brālis, arī neatsakās no dažādiem attiecību priekiem. Nevar taču visu laiku tikai draudēt apkārtējiem ar fizisku izrēķināšanos vai apbērt ar nebeidzamām, sarkastiskām piezīmēm. Savus ikdienas paradumus viņš bija plānojis veikt pie **Felitas** sāniem. Uz šādu ideju viņu pamudināja Bendžamins Vaits un profesora Moro zizlis. Kašķēšanās, kautiņš un ar Felitu sarunāta tikšanās. Jāsaka, ka Kolins ir visai veikls zellis. Tiesa, starp Felitu un Kolinu nekas nesanāca. Vai nu viņiem nav kopīgas intereses, vai arī tomēr Felita apjauta, ka Kolins viņai ir pārāk egocentrisks, liekas, ka Kolins par to īsti nebēdā, pa kādai reizei aizstaigājot līdz **Elizai Grejai**. Liekas, ka Greja ir ieplānojusi pabūt kopā ar visiem saviem vienaudžiem. Kālab ne? Tikumība, jau kur tas laiks, vairs nav modē.

To, ka tikumība ir naivajiem un bailīgajiem, jau divus gadus mums prezentē arī **Eleonora Ridlija**. Pērn viņa izcēlās ar spēju piesaistīt vairāku uzmanību, šogad nekas daudz nav mainījies, varētu teikt, ka tagad viņa to dara ar labāku stilu, jo uz katra stūra netiek bārstītas gaužas asaras, kas ir liels pluss. Šogad par viņas upuriem ir krituši vēl vairāki, kā pirmo varētu minēt **Vinstonu Allanu**. Abiem bija ļoti romantiska nakts, tiekoties netīši, tad viņi to nolēma atkārtot vēlreiz, šoreiz nevis dzīvžogu labirintā, bet gan piemeža alās. Jāsaka, ka abiem ir visnotaļ dīvaina gaume vietu izvēlē. Laikam cenšas izbaudīt kādas ekstrēmās emocijas vai arī ar visām četrām atbalsta iesnu ķeršanu. Avoti ziņo, ka tas viņiem ir izdevies veiksmīgi vairākkārt. Kā otrais šīs elšpūtes nolemtais, krita pašas torņa biedrs, iepriekš jau pieminētais **Džeralds Dzamsters**, tiesa gan aši tapa skaidrs, ka Džeralds ar komplimentu kalniem apber visu, kas kustas, tāpēc viņā ilgi elšpūte nav bijusi ieinteresēta, lai jau dzīvojas kopā ar Selēnu. Nākošais, it īpaši novērojams dažādās skolas ballēs, bija

Tonijs Gilbegs. Abi viens otram līdzās izskatās kā no ūdens izmestas zivis, tiesa tādas zivis, kas aši vien iemācas piedot meitenes apkārt skraidīšanu un attiecības ar citiem, tā kā, kas zina, varbūt Leo beidzot ir atradusi kādu, ja neskaita Benu, kuram nav iebildumi pret viņas nespēju pateikt „nē” pretējam dzimumam.

Tad viņa pievērsās skolas eksotiskajam galam, kas sevī ietver apmaiņas programmās esošos. Kopā divus – **Kurtu Foltēnu** no Bosbatonas akadēmijas un **Dveinu Praiu** no kādas nevienam neinteresējošas skolas Amerikā. Ar Dveinu attiecības veidojās piezemētas un bez iespringumiem, tad Kurts lieto gluži citu pieeju, kas iekļauj ļoti uzmanīgu aplidošanu un komplimentu dāļāšanu, īstajā momentā arī nospēlējot daudzcietašā varoņa lomu. Redz, Kurtam abu attiecībās ir pat kas daudz nopietnāks padomā, tik jāskatās, vai skolas palaistuve ir gatava uz ko tādu parakstīties, jo līdz šim visi ir novērojuši, ka pie viena puīša sāniem ilgāk kā četrus mēnešus viņa nepavada (jau atkal, Bens, protams, ir izņēmums).

Visi man piekritīs, ka viens no gada iespaidīgākajiem notikumiem bija tieši tas haoss, kas valdīja **Skeiza Flauersa** un **Adelīnas Martinesas** attiecībās. Viss iesākās tik skaisti un romantiski, pat Malači būtu viņiem paredzējuši vienu no tām neinteresantajām, laimīgajām attiecībām, bet, par laimi mums, ne viņiem un pārējiem iesaistītajiem, tad tā tam nebija lemts izvērsties. Galvenokārt Adelīnas dēļ **Bendžamins Vaits** šo bardaku raksturo ar Puškina „Jevgēņiju Ņeginu”. Kādi ir konkrētie iemesli, jautāriet Benam pašam. Vārdu sakot, viss sākās ar abu izšķiršanos, ko Skeizs uzņēma visai sāpīgi, iedzīvojoties dažādos neveselīgos paradumos un vispār izskatoties nožēlojami, tikmēr Adelīna uzdzīvoja kopā ar Benu.

Protams, šķiršanās laikā būt ar kādu citu, tas nav nekas slikts vai aizliedzams, ja oficiālu attiecību nav. Īstās problēmas sākās tad, kad abi atkal sagājās kopā, bet Adelīna vēl joprojām neatteica sev Bendžamina kompāniju. Tiesa gan, nav jau tā, ka Skeizs ir tikai nevainīgs cietējs, vienu reizīti arī viņam paslīdēja kāja,

aizvadot visai interesantu vakaru kopā ar to pašu veco, slikto **Eleonoru Ridliju**. Kaut kādā tur sakarā pa vidu maisījās arī kāds Adelīnas paziņa no Durmštrangas. Klīst baumas, ka arī viņš lolo siltas jūtas pret Adelīnu, bet ir pārāk ietiepīgs un pēc rakstura nejauks, lai jēlkad ko tādu atzītu. Vārdu sakot, lielais mīlas četrstūris, kur patiesu mīlestību izrāda gan tikai Skeizs pats, beidzās ar strīdiem, Adelīnas un Skeiza šķiršanos, jau atkal, pēc tam pat vairāku skolas noteikumu pārkāpšanu, kā rezultātā Adelīna ir ieguvusi vēl vienu psiholoģisko traumu, bet Skeizs līdz

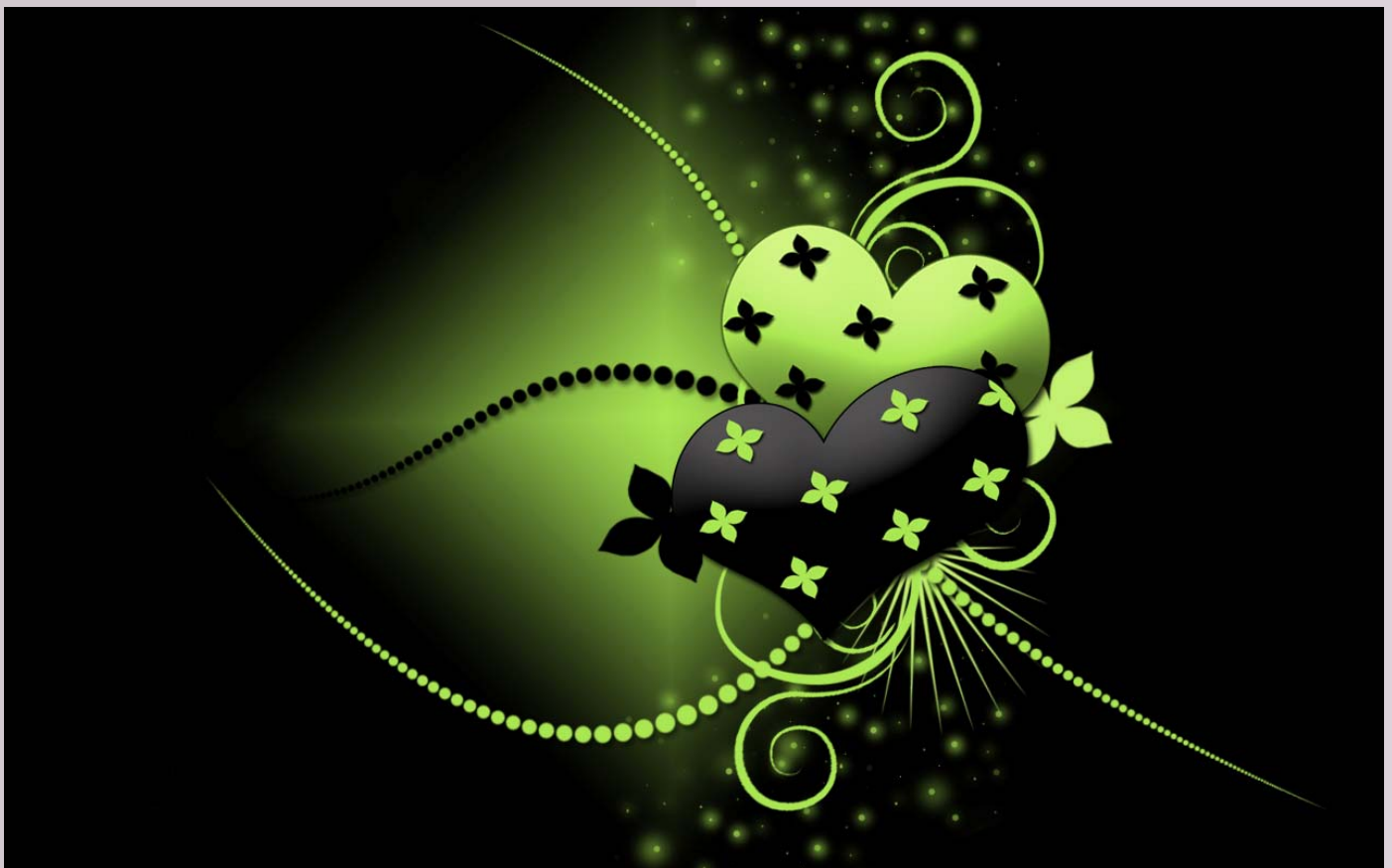
mācību gada beigām, neskaitot eksāmenus, ticis izmests no skolas.

Tik skaļa un neveiksmīga attiecību izgāšanās arī būs mūsu šī skaistā apskata ķirsītis uz kūciņas. Paldies tiem neiejūtīgajiem draņķiem, kas ir sekojuši līdzī Malaču rakstiem visa gada garumā. Atkal un jau atkal, novēlam Jums tikai to pašu sliktāko un neaizmirstiet mūs palutināt ar savām drāmām arī vasaras periodā.

Vēlreiz – briesmīgas brīvdienas un vēl šausmīgāku Jauno mācību gadu!

Jūsu visu bezgala mīlētie un apbrīnotie,

Malacis un Malacis

EKSLUZĪVI

BK pieradinātā kristāla lode Kubiks ziņo:

„ES REDZU NĀKAMĀ GADA PROFESORUS!”

Vientiešu mācība:

KUBIKS par viņa imidžu: Melns kaķis ar brillēm un kaklasaiti. Kažoks zīdains, ķepu spilventiņi sārti, astes gals balts. Melnajā kažokā dažas sirmas spalviņas. Vecuma dēļ zudusi iepriekš asā redze, tāpēc nākas lietot īpašas brilles.

KUBIKS par viņa biogrāfiju: Dzimis 2000. gadā. Bijis kāda vājprātīga naftas magnāta mājdzīvnieks, līdz iemācījies dzīvnieku valodu un sācis lasīt pazīstamu autoru darbus. Pēc tam studējis Hārvarda universitātē (viņi bija redzējuši vēl trakākas lietas).

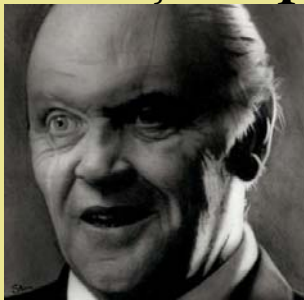
Sīkākas detaļas Kubiks nespēj sniegt.

KUBIKS par viņa hobijiem: Lasīt „Karu un mieru”, „Mērnieku laikus” un Dantes „Dievišķo komēdiju”. Vandīties pa audzēkņu somām pārbaudes darbu laikā. Rakstīt dzeju. Lūgt nedzīvu priekšmetu palīdzību viņa briļļu meklēšanā.

KUBIKS par viņa spilgtāko īpašību: Prot runāt un ir izcils glaimotājs. Laikam studējis psiholoģiju.

Kāpēc viņu pieņēma?: Jo viņš ir kaķis. Runājošs kaķis. AR BRILLĒM. They did it for the lulz.

Maģisko būtņu kopšana:

KUBIKS par viņa imidžu: Hanibals ir vīrietis labākajos gados ar patīkamiem sejas vaibstiem un ļoti maniakālu sejas izteiksmi.

KUBIKS par viņa biogrāfiju: [neatsifrējams un nesaprotams „baltais troksnis” un dažādi savādi pīkstieni] .... [Kubiks gandrīz izsita korķus, un BK darbinieki turpināja ar nākamo jautājumu]

KUBIKS par viņa hobijiem: Jaunu sieviešu aicināšana uz randiņiem un ierašanās uz masku ballēm citu cilvēku ādās.

KUBIKS par viņa spilgtāko īpašību: Nolasīt tik spēcīgas morāles, ka audzēknis sāk pārdomāt savu nožēlojamo dzīvi, nožēlo savus grēkus un kļūst tik vājš, ka labāk mirtu uz līdzenas vietas, nekā dzīvotu tālāk ar tik sūdīgu likteni.

Kāpēc viņu pieņēma?: Dēļ viņa nepārprotami izcilajām zināšanām bioloģijā, anatomijā un psiholoģijā. Turklāt tik lieliskas motivācijas vēstules!

Mikstūras:

KUBIKS par viņas imidžu: Pazemis kā pazemis. Taču priekš zombiju standartiem glīta – viņa ietur veselīgu dzīvesveidu, jo pārtiek no pareizi sabalansētas peļu ēdienkartes un viņas patentētās „Otrās elpas” mikstūras. Tumši, gari mati, abas acis vietā, vien zobu dažu trūkst un āda izskatās iepuvusi (viņa gan šo trūda smārdu nomaskē ar to pašu „Otrās elpas” izvilkumu)

KUBIKS par viņas biogrāfiju: Dzīvoja laimīgu mikstūru profesores dzīvi, līdz notika neizbēgamais un sieviete nomira. Kubiks nevēlas atklāt pazemju izcelsmes noslēpumus (red. Piez. : jā, jā, tā jau visi muļķi saka...), bet pēc dažiem gadiem viņa uzradīsies ar lūgumu pasniegt Mikstūras.

KUBIKS par viņas hobijiem: Spēlēt ar savu likteni. Piemēram, pasniegt dzīvo skolā – kas gan pazemim var kaitēt? Kļūt PAZEMĪGĀKAI? ....PAZEMis un PAZEMīgs. Smieklīgi!

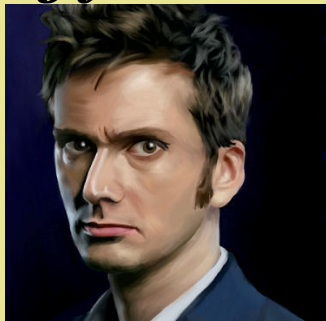
KUBIKS par viņas spilgtāko īpašību: Drausmīga humora izjūta. Taču visai stilīgs zombijs, jo vienmēr izceļas ar piestāvošu kosmētiku un smaržo pēc Chanel no. 5

Starp citu, pazemju mati ir reta un dārga mikstūru sastāvdaļa. Jūsu zināšanai.

Kāpēc viņu pieņēma?: Jo skolas administrācija nevēlējās izrādīt necieņu pret minoritātēm. Jo pazemji arī reiz bija cilvēki!

Maģijas vēsture:

KUBIKS par viņa imidžu: Nevīžīgi mati, ērgļa skatiens un tauriņš pie uzvalka. Meitenes, saturiet savas bikšes, jo viņš ir izskatīgs kā superzvaigzne! Rawr!

KUBIKS par viņa biogrāfiju: Ļaudis mēļo, ka viņš ir izbijis telefonu būdiņu montieris. Taču tas viņam nu ir apnicis, tāpēc pēc laiciņa viņš strādāja kā vientiešu aktieris. Taču vēl pēc tam vīrietis nolems mest savu iepriekšējo nodarbošanos pie malas un pasniegs jaunajiem cilvēkiem maģijas vēsturi. Informācijas par vārdu NAV.

KUBIKS par viņa hobijiem: Viņš dzīvo Londonā un brauc ar Škoda auto, patīk iet uz teātri un gatavot ēst. Garlaicīgi....

KUBIKS par viņa spilgtāko īpašību: Dīvaini, taču telefonu būdiņu montiera darbs pievelkot daudz fanu.... Visos Kubika rādītajos attēlos viņu ir aplencis bars ļaužu, kuri prasa autogrāfus.

Kāpēc viņu pieņēma?: Lode nevar uzrādīt citu informāciju kā vien to, ka viņš ir spēcīgs burvis un ka Flēra Goldinga šovasar saņems viņa autogrāfu. Un BK varēs viņu nointervēt!

Lidošana:

KUBIKS par viņas imidžu: Traks sievišķis ar metāla brillēm, cimdiem un skrūvgriezi. Patīk

staigāt apkārt t.s. „steam punk” stilā, neiztrūkstoša detaļa ir viņas paštaisītie spārni. Tikai baumotāji var zināt, ir tie lidot spējīgi vai nē, taču kurš normāls cilvēks uzticēsies Malačiem?

KUBIKS par viņas biogrāfiju: Absolvējusi Cūkkārpu pirms 7 gadiem, pašlaik piestrādā par izgudrotāju. Cenšas atklāt jaunus veidus, kā ļaut cilvēkam lidot bez „tik novecojuš” mašīns kā slots”, taču arī strādā pie jaunu slotu modeļu izgatavošanas. Taču dažas dienas pēc šī skolas gada beigām viņai būs atklāsme, ka viņa varētu novērot mazu bērnu darbības ar slotām, lai tās pilnveidotu vai izveidotu jaunus modeļus.

KUBIKS par viņas hobijiem: Staigāt apkārt kā ķēmam (pēc citu domām), urķēties ar skrūvgriezi pa dažādu mehānisku ierīču iekšām.

KUBIKS par viņas spilgtāko īpašību: Tu esi akls, ja nespēsi viņu atšķirt no ikdienišķas sievietes. Viņa nestaigā mantijā, viņa staigā ar metāla spārniem. To savādo mēteli, ar citu ko nesajausi. Piemīt nelāgs paradums runāt ātri, noraujot galotnes.

Kāpēc viņu pieņēma?: Jo viņa ir salīdzinoši slavena slotu modeļu dizainere, turklāt viņai ir izcilas zināšanas šajā jomā. Ja vien bērni varētu saprast viņas ātro runasveidu...

Herboloģija:

KUBIKS par viņas imidžu: Sakopta jauna sieviete, francūziete. Tomēr biežāk sastopama ar pudeli rokās kā bez tās.

KUBIKS par viņas biogrāfiju: Dzimusi Francijā, tēvs bijis (un vēl aizvien ir) slavenas vīndarītavas īpašnieks. Mācījusi Cūkkārpā, slīdeņos un bijusi (un vēl aizvien ir) nelabojama dzērāja. Protams, izsmalcināta un eleganta, taču tomēr dzērāja.

KUBIKS par viņas hobijiem: Degustēt 100 gramus degvīna, un tā visus pēc kārtas. Bez dzeršanas viņai patīk arī dārzkopība. Viņas apartamentos vien aug vismaz 20 dažādas orhideju sugas. Patīk lēkāt pa sarkanajām vīnogām.

KUBIKS par viņas spilgtāko īpašību: Lieliski

pārzin visus veidus, kā dzīt kandžu vai brūvēt vīnu. Zina, ko nozīmē termins „mucas piegarša”. Un viņa nav laizījusi koku.

Kāpēc viņu pieņēma?: Lode arī to nezina. Cūkkārpa jau tā ir pilna ar alkoholiķiem. Varbūt tāpēc, lai iemācītu TO darīt ar stilu?

Cīņas un paš aizsardzības pulciņš:

KUBIKS par viņas imidžu: Baikeru meitene ar tumši tonētām saulesbrillēm un vēl tumšāku acu skatienu. Patīk lietot spēcīgus vārdus, stingrs raksturs un uzvedas tā, ka mietpilsoņi tikai rausta plecus un raida iznīcinošus skatienus uz skolas vadības pusi. Vienmēr tērpusies ādas jakā un šortos.

KUBIKS par viņas biogrāfiju: Pusaugu vecumā pameta skolu, pēc tam apceļojusi visu pasauli ar motociklistu grupējumu „Pastardienas sūtņi”. Izbijis huligāns, taču nav stājies tiesas priekšā.

KUBIKS par viņas hobijiem: Rūpēties par savu moci, izrādīt savu sašutumu par „civilo sūdiņģajiem principiem” un iedzert kopā ar sporta pulciņa pasniedzēju.

KUBIKS par viņas spilgtākajām īpašībām: Ar savu viedokli par to, kas ir „godīgs cilvēks” – tāds, kurš pastāv par savu viedokli un nepieķāpjas pat neiespējamā priekšā.

Kāpēc viņu pieņēma?: Jo viņa lieliski prot sevi aizstāvēt un pastāvēt par savu viedokli. Turklāt viņa varētu iemācīt visiem zubriem, kā iebiedēt pretinieku ar savu izskatu vien.

Seno rūnu mācība:

KUBIKS par viņas imidžu: Izskats kā sievietei, kurai pāri divdesmit pieci, taču vēl aizvien ģērbjas kā 14 gadus veca meitenīte. Patīk rotāties ar Hello Kitty aksesuāriem un ievēdot matos koši kontrastainas matu šķipsnas. Patīk našķoties ar marcipānu.

KUBIKS par viņas biogrāfiju: Tā varbūt neizskatās, bet pabeigusi Floridas seno rūnu institūtu, kur ieguvusi izcilas zināšanas šajā nozarē. Bērnībā nejausi iedzērusi „Rozā briļļu” tinktūru, to pārdozējot. Tagad viņa burtiskā nozīmē redz visu tikai un vienīgi rozā toņos, kas arī pamatīgi iespaidojis sievietes psihi.

KUBIKS par viņas hobijiem: Jūsmot par mīlestību, lasīt tādas meiteņu žurnālus kā „Cepta Kukurūza” un „Zemene” un S. Meijeres romānu „Krēsla”.

KUBIKS par viņas spilgtāko īpašību: Bieži vien neorientējas savos pierakstos par senajām rūnām, tāpēc nākas paļauties vien uz savu atmiņu, kas pieviļ tikai retos gadījumos. Viņu var salīdzināt ar pusaugu skuķi, kurai ir ģeniālas dotības darbā ar senu civilizāciju alfabētiem un pareģošanu.

Kāpēc viņu pieņēma?: Jo, par spīti vizuālajam izskatam un bērnišķīgajai attieksmei, viņa ir salīdzinoši laba pasniedzēja (teorētiski...). Īstais iemesls? Viņa un Flēra Goldinga ir senas draudzenes. Vismaz tā ziņo ceturtās dimensijas melnā matērija, kas dod kristāla lodēm spēku paredzēt nākotni.

DISKLAIMERIS:

Bubuļu Kambara redakcija neatbild par šo pareģojumu patiesumu (iespējams, Kubiks ir sajaucis laiktelpas maģiju ar kādu televīzijas pārraidi). Mēs tikai garantējam precīzu Kubika ziņojumu pierakstu!

Meičas, ir sākusies peldkostīmu sezona!

Jā, ir atkal sākusies vasaras sezona, kad apkārt lido taureņi, putniņi, zaļo puķes un vienkāršā, neziedošā zāle, debesis ir zilas kā mis Kastes vārītais teļa gaļas un burkānu sautējums, pēc kura degustācijas puse no brīvprātīgajiem devās apciemot brīnišķīgo medpersonālu, un jūra viļņojas kā kraukļanags ar līdzsvara aparāta bojājumiem... un meitenes no skapjiem, lādēm, kumodēm izvelk savus satriecošos bikini. Puiši arī, bet daudzos gadījumos skats nav ne uz pusi tik pievilcīgs – nē, nē, nepārprotiet, mis Kaste nav lesbiete, viņa vienkārši izsaka vērtējumu par mūsdienu vīriešu svāra (gan liekā, gan pārāk mazā) problēmām.

Kā saprotams pēc virsraksta, šis raksts būs nevis par problēmām (kuru gan tās interesē? šis ir BK, ne vakara sarunu šovs *Burvju Bezdrāts Tīmeklī!*), bet tieši par bikini un šī apburošā ne-apgērba gabala jaunākajām tendencēm, jo arī Cūkkārpas meitenes vēlas "spārklot" un apžilbināt puīšus tā, ka viņi ieskrien tuvākā saldumu kioska sienā.

Vispirms – kamēr vientiešu pasaulē, kā vientiešu

ģimenē dzimušie to noteikti varēs apstiprināt, bikini kļūst arvien mazāki un mazāki (tik mazi, ka negribas maksāt nezin cik par dažiem kvadrācentimetriem auduma), burvji dodas pavisam citā virzienā, "pastmarkini" vietā piedāvājot izvēlēties kādu lielāku auduma blāķi. Jā, jūs nepārlasījāties, šogad modē ir peldkombinezoni! Piedurknes kā vidusmēra T-kreklam, apakšējā daļa tuvinās celim, bet īpašam, vecmodīgam šarmam mis Kaste iesaka izvēlēties melnbaltu strīpu rakstu! Starp citu, melnbaltas strīpas ir arī jaunākais Azkabanas modes kliedziens. Nopietni, šie ļaudis steidzas modei pa priekšu!

Otrs vasaras sezonas karstākais peldkostīma veids ir bikini, kas noburts ar neredzamības burvestību. Tomēr Burvestību ministrija lūdz šo peldkostīmu nevalkāt pludmalēs, kur mēdz uzturēties arī vientieši. Un mazi bērni (neatkarīgi no maģiskajām spējām). Vientiešu modes pazinēji gan apgalvo, ka nūdistu pludmalēs pelkostīms ir valkājams pilnīgi droši.

Slavenais modes nams "Harpija/Uzkrītoņa" (H/U), kā apgalvo vides aizstāvji, ir radījis īstu šedevru, maģiski modificējot augu tā, lai tas pēc tam, kad tiek aplikts ap kaklu, acumirkļi izaugtu un apsegtu visas nepieciešamās ķermeņa daļas. Ir iespējams izvēlēties starp modeli ar lapiņām ("Ādama kauns") un modeli ar ziediem ("Ievas kārdinājums"), bet drīzumā būs iespējams iegūt arī citas vasas daļas, piemēram, ērkšķus, par kuriem gan lielākā daļa pircēju nav izrādījuši sevišķi lielu interesi. Diemžēl visu veidu modeļi ir pieejami tikai divās pamatkrāsās – zaļā un stilīgi nokaltuši brūnā. Ja apsverat iespēju pirkt šo peldkostīmu, tad jāatceras, ka peldēties vajadzētu iet regulāri, citādi augs drīz nokaltīs. Cena – no 80 galeoniem līdz pat 160 galeoniem.

Dažām modelēm, kas piedalījās reklāmas fotosesijās, ir novērotas arī alergiskas reakcijas.

Lai jauka Jums vasara!

Autors **Mis Kaste**

Specializācijai

veidoja:

Galvenā redaktore:

Beilija Morfje

Redaktores vietniece:

Agnese Pulkstentīna

Korektore:

Aludra de Mairāna

Korespondenti:

Viktorija Nefereta, Lūša Njika,
Malācis un Malācis, Mis Kaste,
Eleonora Ridlija

Grafiskais noformējums:

Ēlra Goldinga

Īpašs paldies:

Melindai Melnājai,
Misijai de Fantomai un Tomam Lunaro

Līdz nākošajam mācību gadam!